

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

2017. gada 10. janvārī*

Ārpuslīgumiskā atbildība — Prasības pieteikuma precizitāte — Noilgums — Pieņemamība — Pamattiesību hartas 47. pants — Sprieduma taisīšanas saprātīgs termiņš — Mantiskais kaitējums — Ciestie zaudējumi — Procenti par nesamaksātā naudas soda summu — Izdevumi par bankas garantiju — Izdevības zaudēšana — Nemantisks kaitējums — Cēloņsakarība

Lieta T-577/14

Gascogne Sack Deutschland GmbH, Vīda [*Wieda*] (Vācija),

Gascogne, Senpolledaksa [*Saint-Paul-les-Dax*] (Francija),

ko pārstāv *F. Puel, E. Durand* un *L. Marchal*, advokāti,

prasītājas,

pret

Eiropas Savienību, ko pārstāv Eiropas Savienības Tiesa, kuru sākotnēji pārstāvēja *A. Placco*, vēlāk – *J. Inghelram* un *S. Chantre*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Komisija, ko pārstāv *N. Khan, V. Bottka* un *P. van Nuffel*, pārstāvji,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību, pamatojoties uz LESD 268. pantu, par zaudējumu atlīdzību saistībā ar kaitējumu, kas prasītājam, iespējams, radies tiesvedības ilguma dēļ Vispārējā tiesā lietās, kurās tika taisīts 2011. gada 16. novembra spriedums *Groupe Gascogne/Komisija* (T-72/06, nav publicēts, EU:T:2011:671) un 2011. gada 16. novembra spriedums *Sachsa Verpackung/Komisija* (T-79/06, nav publicēts, EU:T:2011:674).

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *S. Papasavs* [*S. Papasavvas*], tiesneši *I. Labucka*, *E. Bieļūns* [*E. Bieliūnas*] (referents), *V. Kreišics* [*V. Kreuschitz*] un *Ī. S. Foresters* [*I. S. Forrester*],

sekretāre *Dž. Predoncāni* [*G. Predonzani*], administratore,

* Tiesvedības valoda – franču.

ņemot vērā rakstveida procesu un 2016. gada 28. jūnija tiesas sēdi,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Ar prasības pieteikumiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā ir iesniegti 2006. gada 23. februārī, *Sachsa Verpackung GmbH*, pašreiz – *Gascogne Sack Deutschland GmbH*, no vienas puses, un *Groupe Gascogne SA*, pašreiz – *Gascogne*, no otras puses, katra iesniedza prasību pret Komisijas 2005. gada 30. novembra Lēmumu C(2005) 4634 par [LESD 101.] panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/F/38.354 – Rūpnieciskie maisi) (turpmāk tekstā – “lēmums C(2005) 4634”). Savos prasības pieteikumos tās būtībā galvenokārt lūdza, lai Vispārējā tiesa atceļ šo lēmumu, ciktāl tas attiecas uz viņām vai arī, pakārtoti, lai samazina tām uzliktā naudas soda summu.
- 2 Savos 2011. gada 16. novembra spriedumos *Groupe Gascogne*/Komisija (T-72/06, nav publicēts, EU:T:2011:671) un *Sachsa Verpackung*/Komisija (T-79/06, nav publicēts, EU:T:2011:674) Vispārējā tiesa šīs prasības noraidīja.
- 3 Ar pieteikumiem, kas iesniegti 2012. gada 27. janvārī *Gascogne Sack Deutschland* un *Groupe Gascogne* iesniedza apelācijas sūdzības pret 2011. gada 16. novembra spriedumiem *Groupe Gascogne*/Komisija (T-72/06, nav publicēts, EU:T:2011:671) un *Sachsa Verpackung*/Komisija (T-79/06, nav publicēts, EU:T:2011:674).
- 4 Ar 2013. gada 26. novembra spriedumiem *Gascogne Sack Deutschland*/Komisija (C-40/12 P, EU:C:2013:768) un *Groupe Gascogne*/Komisija (C-58/12 P, EU:C:2013:770) Tiesa noraidīja šīs apelācijas sūdzības.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 5 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 4. augustā, prasītājas *Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne* cēla šo prasību pret Eiropas Savienību, ko pārstāv Eiropas Savienības Tiesa.
- 6 Ar atsevišķu dokumentu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2014. gada 17. novembrī, Eiropas Savienības Tiesa atbilstoši 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 114. panta 1. punktam izvirzīja iebildi par nepieņemamību.
- 7 Ar 2015. gada 2. februāra rīkojumu *Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne*/Eiropas Savienība (T-577/14, nav publicēts, EU:T:2015:80) Vispārējā tiesa noraidīja Eiropas Savienības Tiesas iesniegto iebildi par nepieņemamību un atlika lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.
- 8 Ar pieteikumu, kas Tiesas kancelejā iesniegts 2015. gada 11. martā, Eiropas Savienības Tiesa iesniedza apelācijas sūdzību, kas reģistrēta ar atsauces numuru C-125/15 P, pret 2015. gada 2. februāra rīkojumu *Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne*/Eiropas Savienība (T-577/14, nav publicēts, EU:T:2015:80).
- 9 Ar 2015. gada 14. aprīļa rīkojumu Vispārējās tiesas trešās palātas priekšsēdētājs pēc Eiropas Savienības Tiesas lūguma apturēja tiesvedību šajā lietā līdz Tiesas nolēmumam, ar kuru tika izbeigta tiesvedība lietā C-125/15 P Tiesa/*Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne*.

- 10 Ar 2015. gada 18. decembra rīkojumu *Tiesa/Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne* (C-125/15 P, nav publicēts, EU:C:2015:859) lieta tika izslēgta no Tiesas reģistra.
- 11 Pēc tiesvedības atsākšanas šajā lietā Eiropas Komisija ar Vispārējās tiesas kanclerijā iesniegtu dokumentu 2016. gada 15. janvārī lūdza atļauju iestāties lietā Eiropas Savienības Tiesas prasījumu atbalstam.
- 12 2016. gada 17. februārī Eiropas Savienības Tiesa iesniedza iebildumu rakstu.
- 13 Tajā pašā dienā Vispārējā tiesa nodeva šo lietu trešajai palātai paplašinātā sastāvā.
- 14 2016. gada 2. martā Vispārējā tiesa nolēma, ka otrreizēja procesuālo rakstu apmaiņa nav nepieciešama. Turklāt, veicot procesa organizatoriskos pasākumus, kas paredzēti Vispārējās tiesas Reglamenta 89. pantā, tā aicināja Eiropas Savienības Tiesu norādīt, vai tā ir lūgusi un saņēmusi atļauju no prasītājam un Komisijas, lai varētu iesniegt konkrētus dokumentus, kas bija iebildumu raksta pielikumos un kas bija saistīti ar lietām, kurās ir pasludināti 2011. gada 16. novembra spriedumi *Groupe Gascogne/Komisija* (T-72/06, nav publicēts, EU:T:2011:671, turpmāk tekstā – “lieta T-72/06”) un *Sachsa Verpackung/Komisija* (T-79/06, nav publicēts, EU:T:2011:674, turpmāk tekstā – “lieta T-79/06”).
- 15 Ar 2016. gada 15. marta rīkojumu *Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne/Eiropas Savienība* (T-577/14, nav publicēts, EU:T:2016:189) Vispārējās tiesas trešās paplašinātās palātas priekšsēdētājs apmierināja Komisijas pieteikumu par iestāšanos lietā Eiropas Savienības Tiesas prasījumu atbalstam un precizēja, ka Komisijas tiesības ir noteiktas 1991. gada 2. maija Reglamenta 116. panta 6. punktā.
- 16 2016. gada 18. martā Eiropas Savienības Tiesa atbildēja uz iepriekš šī sprieduma 14. punktā minēto jautājumu. Tā secināja, ka Vispārējai tiesai galvenokārt būtu jāuzskata, ka tā nav lūgusi un saņēmusi prasītāju un Komisijas atļauju, lai varētu iesniegt dokumentus saistībā ar lietām T-72/06 un T-79/06, un, pakārtoti, ka prasītājas un Komisija ir devušas šādu atļauju netieši. Vēl pakārtotāk Eiropas Savienības Tiesa lūdza tās atbildi uzskatīt par lūgumu piemērot procesa organizatoriskos pasākumus, lai Vispārējā tiesa izdotu rīkojumu šīs prasības ietvaros iesniegt dokumentus, kuri veido lietas materiālus lietās T-72/06 un T-79/06, un it īpaši dokumentus, kas ir pievienoti iebildumu rakstam.
- 17 2016. gada 4. aprīlī Vispārējās tiesas trešās paplašinātās palātas priekšsēdētājs nolēma, pirmkārt, izņemt no lietas materiāliem tos dokumentus, kas ir ietverti šajā lietā iesniegtā iebildumu raksta pielikumā un kas ir saistīti ar lietām T-72/06 un T-79/06. Šis lēmums tika pamatots ar to, ka, pirmkārt, Eiropas Savienības Tiesa nebija nedz lūgusi, nedz saņēmusi atļauju no lietas dalībniekiem lietās T-72/06 un T-79/06, lai varētu iesniegt minētos dokumentus, un, otrkārt, ka tā nebija lūgusi atļauju piekļūt šo lietu materiāliem saskaņā ar Reglamenta 38. panta 2. punktu. Otrkārt, Vispārējās tiesas trešās paplašinātās palātas priekšsēdētājs saskaņā ar Reglamenta 88. panta 3. punktu nolēma lūgt prasītājam paust nostāju par lūgumu veikt procesa organizatoriskos pasākumus, ko Eiropas Savienības Tiesa vispakārtotākā veidā bija izteikusi savā 2016. gada 18. marta atbildē, kas minēta iepriekš šī sprieduma 16. punktā.
- 18 2016. gada 20. aprīlī prasītājas lūdza Vispārējai tiesai noraidīt Eiropas Savienības Tiesas iesniegto lūgumu veikt procesa organizatoriskos pasākumus, jo šis lūgums neatbilstot Reglamenta 88. panta nosacījumiem un ar to tiekot apieti šā paša reglamenta noteikumi par pierādījumu iesniegšanu un piekļuvi lietas materiāliem.
- 19 2016. gada 27. aprīlī Vispārējā tiesa konstatēja, ka, ņemot vērā šīs lietas priekšmetu, lai lietu varētu nodot tiesai un to atrisināt, ir nepieciešams saņemt lietu T-72/06 un T-79/06 materiālus. Tādējādi, veicot Reglamenta 89. pantā paredzētos procesa organizatorisko pasākumus, Vispārējā tiesa nolēma iekļaut šajā lietā lietu T-72/06 un T-79/06 materiālus.

- 20 Eiropas Savienības Tiesa un prasītājas attiecīgi 2016. gada 8. un 20. jūnijā lūdza izsniegt lietu T-72/06 un T-79/06 materiālus.
- 21 2016. gada 28. jūnija tiesas sēdē tika uzklausi lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas šajā sēdē uzdotajiem mutvārdu jautājumiem.
- 22 Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- konstatēt Savienības ārpuslīgumisko atbildību sakarā ar tiesvedību Vispārējā tiesā, kurā nav ievērotas prasības saistībā ar sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa ievērošanu;
 - piespriest Savienībai samaksāt atbilstošu un visaptverošu kompensāciju par Savienības prettiesiskās rīcības rezultātā prasītājam nodarīto mantisko un nemantisko kaitējumu, kas atbilst turpmāk izklāstītajiem apmēriem, pieskaitot kompensācijas un nokavējuma procentus atbilstoši likmei, kādu Eiropas Centrālā banka (ECB) piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām, palielinot par diviem procentpunktiem, skaitot no prasības celšanas dienas:
 - EUR 1 193 467 par zaudējumiem, kas radušies, samaksājot papildu likumīgos procentus, kurus Komisija ilgāk par saprātīgu termiņu piemēroja nominālajam sodam;
 - EUR 187 571 par zaudējumiem, kas radušies, ilgāk par saprātīgu termiņu veicot papildu maksājumus par bankas garantiju;
 - EUR 2 000 000 par negūto peļņu vai zaudējumiem, kas radušies “nenoteiktības” dēļ, un
 - EUR 500 000 par nemantisko kaitējumu;
 - pakārtoti, ja tiktu izlemts, ka nodarītā kaitējuma apmērs ir jāizvērtē atkārtoti, uzdot veikt ekspertīzi atbilstoši 1991. gada 2. maija Vispārējās tiesas Reglamenta 65. panta d) punktam, 66. panta 1. punktam un 70. pantam;
 - piespriest Savienībai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 23 Eiropas Savienības Tiesas, ko atbalsta Komisija, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- galvenokārt, noraidīt prasību kā nepieņemamu;
 - pakārtoti, prasību par mantiskā un nemantiskā kaitējuma atlīdzību noraidīt kā nepamatotu;
 - vēl pakārtotāk, prasību par apgalvotā mantiskā kaitējuma atlīdzību noraidīt kā nepamatotu un piešķirt prasītājam kompensāciju par nemantisko kaitējumu, kura apgalvotais apmērs ir EUR 5000;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

A – Par pieņemamību

- 24 Eiropas Savienības Tiesa ir cēlusi divas iebildes par nepieņemamību, kas saistītas, pirmkārt, ar prasības pieteikuma skaidrības un precizitātes trūkumu un, otrkārt, ar prasības atlīdzināt iespējamo nemantisko kaitējumu noilgumu.

1. Par iebildi par nepieņemamību, kas celta galvenokārt un ir saistīta ar prasības pieteikuma skaidrības un precizitātes trūkumu

- 25 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. panta pirmajai daļai, lasot to kopā ar minēto statūtu 53. panta pirmo daļu un 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu, ikvienā prasības pieteikumā ir jābūt norādei par strīda priekšmetu un jābūt iekļautam kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem. Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai ļautu atbildētājam sagatavot savu aizstāvību un Vispārējai tiesai spriest par prasību, vajadzības gadījumā, bez papildu informācijas. Lai garantētu tiesisko noteiktību un pareizu tiesvedības norisi, prasības pieņemamībai ir nepieciešams, lai būtiskie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz kuriem tā ir balstīta, vismaz kopsavilkuma veidā, saskanīgi un saprotami izrietētu no paša prasības pieteikuma teksta. Konkrētāk, lai izpildītu šīs prasības pieteikumā, ar ko tiek lūgts atlīdzināt zaudējumus, kurus, kā tiek apgalvots, izraisījusi Savienības iestāde, ir jābūt ietvertiem pierādījumiem, kas ļauj identificēt rīcību, kuru prasītājs pārmet iestādei, iemesliem, kādēļ tas uzskata, ka pastāv cēloņsakarība starp šo rīcību un kaitējumu, kas tam esot nodarīts, kā arī šī kaitējuma raksturam un apjomam (skat. spriedumu, 2015. gada 7. oktobris, *Accorinti u.c./ECB*, T-79/13, EU:T:2015:756, 53. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 26 Eiropas Savienības Tiesas izvirzītie argumenti ir jāizvērtē, ņemot vērā šos apsvērumus.
- a) Par cietušās personas, kam, iespējams, ir nodarīts mantiskais un nemantiskais kaitējums, identitāti
- 27 Eiropas Savienības Tiesa apgalvo, ka prasība ir jāpasludina par nepieņemamu, jo prasības pieteikumam trūkst skaidrības un precizitātes, ciktāl tas attiecas uz cietušās personas, kurai esot nodarīts mantiskais un nemantiskais kaitējums, identitāti.
- 28 Šajā ziņā, pirmkārt, no prasības pieteikuma un tam pievienotajiem dokumentiem izriet, ka prasību vienlaicīgi ir iesniegušas *Gascogne* un *Gascogne Sack Deutschland*. Turklāt prasības pieteikumā formulētie prasījumi attiecas uz mantiskā un nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanu, kas prasītājam nodarīts sakarā ar sprieduma taisīšanas termiņa pārkāpumu lietās T-72/06 un T-79/06, kuras attiecīgi attiecas uz *Gascogne* un *Gascogne Sack Deutschland*.
- 29 Otrkārt, attiecībā uz iespējamo mantisko kaitējumu Eiropas Savienības Tiesa tikai apgalvo, ka prasītājas savos prasījumos nav pierādījušas, ka šāds kaitējums pastāv. Tādējādi vajadzības gadījumā šīs prasības pamatotības vērtēšanas posmā ir jāvērtē Eiropas Savienības Tiesas izvirzītie argumenti saistībā ar cietušās personas, kam nodarīts iespējamais mantiskais kaitējums, identifikāciju.
- 30 Treškārt, attiecībā uz iespējamo nemantisko kaitējumu, ir taisnība, ka prasības pieteikuma formulējums nav īsti skaidrs. Taču, ņemot vērā prasības pieteikuma saturu kopumā un ņemot vērā prasītāju tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, par kuriem Eiropas Savienības Tiesai bija iespēja paust savu nostāju, ir jākonstatē, ka prasības pieteikumā ir minēta katrai no divām prasītājām nodarītā nemantiskā kaitējuma atlīdzināšana.
- 31 Tādējādi attiecībā uz cietušajām personām, kam nodarīts iespējamais kaitējums, prasības pieteikums ir ļāvis Eiropas Savienības Tiesai sagatavot savu aizstāvību un Vispārējai tiesai – lemt par šo prasību.
- 32 Līdz ar to Eiropas Savienības Tiesas apgalvojums par prasības pieteikuma precizitātes trūkumu attiecībā uz personas, kurai ir nodarīts kaitējums, identitāti ir jānoraida. Turklāt to pašu iemeslu dēļ ir jānoraida arī Eiropas Savienības Tiesas apgalvojums par iespējamu *Gascogne Sack Deutschland* intereses celt prasību neesamību.

b) Par iespējamā nemantiskā kaitējuma cēloni, būtību un apjomu

- 33 Eiropas Savienības Tiesa apgalvo, ka prasība ir jāatzīst par nepieņemamu, jo prasības pieteikumam trūkst skaidrības un precizitātes, ciktāl tas attiecas uz iespējamā nemantiskā kaitējuma cēloni, būtību un apjomu.
- 34 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāuzsver, ka Eiropas Savienības Tiesas arguments par to, ka prasības pieteikumā esot bijis norādīts, ka minētais nemantiskais kaitējums varētu izrietēt no vispārīgā ekonomiskā konteksta vai prasītāju grūtībām atrast pircēju, ir balstīts uz prasības pamatotības vērtējumu un, precīzāk, uz vērtējumu par to, vai pastāv cēloņsakarība starp minēto pārkāpumu un iespējamo nemantisko kaitējumu.
- 35 Otrkārt, attiecībā uz minētā nemantiskā kaitējuma būtību ir taisnība, ka prasītāju argumentācija ir sniegta kopsavilkuma veidā, uzskaitot nemantiskos kaitējumus, kas tām nodarīti. Tomēr šī argumentācija šķiet pietiekama, ņemot vērā skaidrojumus un atsaucis, kas minētas prasības pieteikumā. Turklāt neskaidrība, kuru ir minējusi Eiropas Savienības Tiesa saistībā ar iespējamo mantisko kaitējumu, ko veido iespējas zaudēšana, un iespējamo nemantisko kaitējumu, kā arī risks saņemt dubultu kompensāciju par vienu un to pašu kaitējumu, izriet no prasības pamatotības vērtējuma.
- 36 Treškārt, saistībā ar šā iespējamā nemantiskā kaitējuma apjomu prasītājas pamatoti uzsver, ka to norādītais nemateriālais kaitējums pēc būtības nav precīzi aprēķināms. Turklāt tās ir sniegušas konteksta elementus, kuri, pēc viņu domām, pamato pieprasīto atlīdzības summu. Turklāt tās novērtē sev nodarītā kaitējuma summu. Visbeidzot, tiesas sēdē prasītājas precizēja laikposmu, kurā tām ir nodarīts nemantiskais kaitējums, uz kura iespējamo pastāvēšanu tās norāda. Šis apstāklis Eiropas Savienības Tiesai neliedza aizstāvēties. Pirmkārt, pēdējā minētā tiesas sēdē varēja paust savu nostāju šajā jautājumā. Otrkārt, tā ir cēlusi iebildi par nepieņemamību saistībā ar iespējamā nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanas prasījuma noilgumu. Treškārt, tā apgalvo, ka prasītājas nav sniegušas pierādījumus, ka pastāv nemantiskais kaitējums un cēloņsakarība. Ceturtkārt, šī iestāde ļoti pakārtotā veidā norāda, ka prasītājam nodarītais nemantiskais kaitējums ir novērtējams ne vairāk kā EUR 5000 apmērā.
- 37 Tādējādi prasītājas ir sniegušas pietiekami daudz elementu, kas ļauj novērtēt to apgalvotā nemantiskā kaitējuma cēloni, būtību un apjomu, un tādējādi ļāvušas Eiropas Savienības Tiesai nodrošināt savu aizstāvību. Turklāt šie elementi ļauj Vispārējai tiesai lemt par šo prasību.
- 38 Tādējādi Eiropas Savienības Tiesas izvirzītā argumentācija par prasības pieteikuma precizitātes trūkumu attiecībā uz iespējamā nemantiskā kaitējuma cēloni, būtību un apjomu ir jānoraida.
- 39 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, pirmā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida kopumā.

2. Par iebildi par nepieņemamību, kas celta pakārtoti un ir saistīta ar iespējamā nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanas prasījuma noilgumu

- 40 Eiropas Savienības Tiesa apgalvo, ka prasība ir nepieņemama, jo tā paredz saņemt atlīdzību par nemantisko kaitējumu, kas radies piecus gadus pirms šīs prasības iesniegšanas, proti, pirms 2009. gada 4. augusta.

- 41 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Eiropas Savienības Tiesas statūtu 46. pantā, kas saskaņā ar to pašu statūtu 53. pantu ir piemērojams tiesvedībai Vispārējā tiesā, ir noteikts šādi:

“Lietas pret Savienību sakarā ar atbildību, kas izriet no ārpuslīgumiskām attiecībām, var ierosināt piecos gados pēc notikuma, kas ļāvis lietu ierosināt. Noilguma termiņu pārtrauc, ja Tiesā ir ierosināta lieta vai ja pirms šādas lietas cietusi puse iesniegusi lūgumu attiecīgajai Savienības iestādei [..]”

- 42 No judikatūras izriet, ka noilguma termiņš ir paredzēts, lai nodrošinātu cietušās personas tiesību aizsardzību un tiesiskās noteiktības principu. Tādējādi noilguma termiņš ir noteikts, galvenokārt ņemot vērā laiku, kas it kā cietušajai pusei nepieciešams, lai iegūtu piemērotu informāciju iespējamās prasības celšanai un pārbaudītu faktus, uz kuriem varētu atsaukties šādas prasības pamatošanai (spriedums, 2012. gada 8. novembris, *Evropaiki Dynamiki*/Komisija, C-469/11 P, EU:C:2012:705, 33. punkts; šajā ziņā skat. arī rīkojumu, 2002. gada 18. jūlijs, *Autosalone Ispra dei Fratelli Rossi* /Komisija, C-136/01 P, EU:C:2002:458, 28. punkts).
- 43 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai šo termiņu sāk skaitīt, ja ir izpildīti nosacījumi, kuri attiecas uz pienākumu atlīdzināt zaudējumus (spriedums, 2012. gada 8. novembris, *Evropaiki Dynamiki*/Komisija, C-469/11 P, EU:C:2012:705, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 44 Nenoliedzami, ka Eiropas Savienības Tiesas statūtu 46. pants ir jāinterpretē tādā nozīmē, lai termiņa noilgums nebūtu izmantojams kā pamatojums pret tādas personas prasību, kas cietusi zaudējumus, ja šī persona tikai ar novēlošanos ir uzzinājusi par šī zaudējuma cēloni un tāpēc tai nebija pienācīgi ilgs laiks, lai pirms noilguma termiņa iestāšanās iesniegtu prasības pieteikumu vai lūgumu. Tomēr nosacījumus, kuriem ir pakļauts LESD 340. panta otrajā daļā noteiktais pienākums atlīdzināt zaudējumus, un attiecīgi noteikumus par noilgumu, kas nosaka prasības par minēto zaudējumu atlīdzību, var pamatot tikai un vienīgi ar objektīviem kritērijiem (skat. spriedumu, 2012. gada 8. novembris, *Evropaiki Dynamiki*/Komisija, C-469/11 P, EU:C:2012:705, 35. un 36. punkts un tajos minētā judikatūra).
- 45 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, nosakot prasības par Savienības ārpuslīgumisko atbildību noilguma termiņa sākuma brīdi, nevar tikt ņemts vērā zaudējumus cietušās personas subjektīvais vērtējums par zaudējumu īstumu (skat. spriedumus, 2012. gada 8. novembris, *Evropaiki Dynamiki* /Komisija, C-469/11 P, EU:C:2012:705, 37. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2013. gada 28. februāris, *Inalca* un *Cremonini*/Komisija, C-460/09 P, EU:C:2013:111, 70. punkts).
- 46 Šajā lietā ir svarīgi uzsvērt, ka “fakts, kas ir pamatā” šai “prasībai pret Savienību”, ir procedūras pārkāpums, kas izpaužas kā iespējama prasību neievērošana saistībā ar to, ka Savienības tiesa nav ievērojusi prasības saistībā ar sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa ievērošanu (turpmāk tekstā – “sprieduma taisīšanas saprātīgs termiņš”). Tādējādi šis apstāklis ir jāņem vērā, nosakot Eiropas Savienības Tiesas statūtu 46. pantā paredzētā piecu gadu noilguma termiņa sākuma dienu. It īpaši noilguma termiņš nevar sākties dienā, kad pamatā esošais fakts ir risinājies, bet šā termiņa sākums var būt noteikts dienā, kad pamatā esošais fakts ir pilnībā konkretizēts.
- 47 Tādējādi, konkrēti prasības par kaitējuma atlīdzību gadījumā, pieprasot atlīdzināt iespējamo kaitējumu, kas nodarīts, jo, iespējams, nav ievērots sprieduma taisīšanas saprātīgs termiņš, noilguma piecu gadu termiņa, kurš paredzēts Eiropas Savienības Tiesas statūtu 46. pantā, ja ar lēmumu ir izbeigts strīdīgā nolēmuma termiņš, sākuma datumu var noteikt dienā, kad šis lēmums ir pieņemts. Patiesībā šis datums ir konkrēts datums, kas noteikts, balstoties uz objektīviem kritērijiem. Tas garantē tiesiskās noteiktības principa ievērošanu un ļauj prasītājam nodrošināt savu tiesību aizsardzību.

- 48 Šajā lietā prasītājas lūdz atlīdzināt kaitējumu, kas tām, iespējams, ir nodarīts tādēļ, ka ir kavējusies sprieduma taisīšana lietās T-72/06 un T-79/06. Šīs lietas ir izbeigtas ar 2011. gada 16. novembra spriedumu *Groupe Gascogne*/Komisija (T-72/06, nav publicēts, EU:T:2011:671) un 2011. gada 16. novembra spriedumu *Sachsa Verpackung*/Komisija (T-79/06, nav publicēts, EU:T:2011:674). Tādējādi noilguma termiņš ir sācies no 2011. gada 16. novembra.
- 49 Turklāt, prasītājas savu prasību šajā lietā iesniedza un pārtrauca noilguma termiņu 2014. gada 4. augustā, proti, pirms Eiropas Savienības Tiesas statūtu 46. pantā paredzētā piecu gadu termiņa beigām. Tādējādi šai prasībai nav iestājies noilgums.
- 50 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, otrā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

B – Par lietas būtību

- 51 Saskaņā ar LESD 340. panta otro daļu ārpuslīgumiskās atbildības jomā Savienība saskaņā ar vispārējiem tiesību principiem, kas ir kopīgi visu dalībvalstu tiesību sistēmām, novērš jebkādu kaitējumu, ko, pildot savus pienākumus, radījušas Savienības iestādes vai to darbinieki.
- 52 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no LESD 340. panta otrās daļas izriet, ka Savienības ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās un tiesību uz nodarītā kaitējuma atlīdzību izmantošana ir atkarīga no tā, vai ir izpildīti vairāki nosacījumi, kas attiecas uz iestādēm pārmestās rīcības prettiesiskumu, reālu zaudējumu pastāvēšanu un cēloņsakarības starp šo rīcību un apgalvoto kaitējumu esamību (spriedumi, 1982. gada 29. septembris, *Oleifici Mediterranei*/EEK, 26/81, EU:C:1982:318, 16. punkts, un 2008. gada 9. septembris, *FIAMM u.c./Padome* un Komisija, C-120/06 P un C-121/06 P, EU:C:2008:476, 106. punkts).
- 53 Ja viens no šīs atbildības nosacījumiem nav izpildīts, prasība ir pilnībā noraidāma, un pārējie Savienības ārpuslīgumiskās atbildības nosacījumi nav jāpārbauda (spriedums, 1999. gada 14. oktobris, *Atlanta* /Eiropas Kopienas, C-104/97 P, EU:C:1999:498, 65. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 1994. gada 15. septembris, *KYDEP*/Padome un Komisija, C-146/91, EU:C:1994:329, 81. punkts). Turklāt Savienības tiesai nav jāpārbauda šie nosacījumi noteiktā kārtībā (spriedums, 2010. gada 18. marts, *Trubowest Handel* un *Makarov*/Padome un Komisija, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 42. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 1999. gada 9. septembris, *Lucaccioni*/Komisija, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 13. punkts).
- 54 Šajā lietā prasītājas, pirmkārt, apgalvo, ka ar tiesvedības ilgumu lietās T-72/06 un T-79/06 esot pārkāptas prasības saistībā ar sprieduma taisīšanas saprātīgu termiņu. Otrkārt, tās arī norāda, ka šis pārkāpums tām esot radījis kaitējumu, kas ir jāatlīdzina.

1. Par iespējamu sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpumu lietās T-72/06 un T-79/06

- 55 Prasītājas apgalvo, ka tiesvedības lietās T-72/06 un T-79/06 ilgums ir pārsniedzis sprieduma taisīšanas saprātīgu termiņu, kas ir uzskatāms par pietiekami nopietnu to Savienības tiesību pārkāpumu, kuru mērķis ir nodrošināt personu tiesības. Tās piebilst, ka tiesvedības ilgums katrā no lietām par 30 mēnešiem ir pārsniedzis sprieduma taisīšanas saprātīgu termiņu, ņemot vērā, no vienas puses, lietu, kas attiecas uz konkurences tiesību piemērošanu, izskatīšanas vidējo ilgumu un, no otras puses, minēto lietu īpašos apstākļus.
- 56 Eiropas Savienības Tiesa apstrīd šos apgalvojumus.
- 57 Patiesībā, pirmkārt, nav iespējams apgalvot, ka lietās T-72/06 un T-79/06 ir pārsniegts sprieduma taisīšanas saprātīgs termiņš, balstoties vien uz tiesvedības ilguma katrā no abām lietām salīdzinājumu ar Vispārējā tiesā laikā no 2006. līdz 2010. gadam konstatēto tiesvedību vidējo ilgumu. Katrā ziņā

attiecīgās statistikas izvērtējums liecina, ka tiesvedības lietās T-72/06 un T-79/06 kopējais ilgums tikai par 16 mēnešiem ir pārsniedzis laikā no 2006. līdz 2015. gadam konstatēto vidējo tiesvedību ilgumu lietās, kas attiecās uz konkurences tiesību piemērošanu. Tāpat arī laiks, kas pagājis no tiesvedības rakstveida daļas beigām līdz tiesvedības mutvārdu daļas uzsākšanai lietās T-72/06 un T-79/06, tikai par 16 mēnešiem pārsniedza šīs tiesvedības daļas vidējo ilgumu, kāds laikā no 2007. līdz 2010. gadam ir novērots lietās, kas attiecas uz konkurences tiesību piemērošanu.

- 58 Otrkārt, tiesvedības kopējais ilgums lietās T-72/06 un T-79/06, kā arī laiks no tiesvedības rakstveida daļas beigām līdz mutvārdu daļas uzsākšanai šajās lietās ir attaisnojams ar šo lietu sarežģītību, ar strīda ierobežoto nozīmību prasītājam, ar prasītāju rīcību, ar tiesnešu pilnvaru ierobežoto ilgumu, kā arī viena palātas, kurai tika piešķirtas abas lietas, locekļa ilglaicīgo slimību.
- 59 Šajā sakarā jāuzsver, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrajā daļā tostarp ir noteikts, ka “ikvienai personai ir tiesības uz taisnīgu, atklātu un laikus veiktu lietas izskatīšanu neatkarīgā un objektīvā, tiesību aktos noteiktā tiesā”.
- 60 Šādas tiesības, kuru pastāvēšana vēl pirms hartas stāšanās spēkā bija atzīta kā vispārējs Savienības tiesību princips, tika atzītas par piemērojamām arī Komisijas lēmuma pārsūdzības tiesā gadījumā (skat. spriedumu, 2009. gada 16. jūlijs, *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland*/Komisija, C-385/07 P, EU:C:2009:456, 178. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 61 Šajā gadījumā no lietu T-72/06 un T-79/06 attiecīgo materiālu sīkas izpētes izriet, ka Eiropas Savienības Tiesa to ir pareizi uzsvērusi 2013. gada 26. novembra spriedumā *Gascogne Sack Deutschland* /Komisija (C-40/12 P, EU:C:2013:768) un 2013. gada 26. novembra spriedumā *Groupe Gascogne* /Komisija (C-58/12 P, EU:C:2013:770), ka tiesvedības ilgums lietās T-72/06 un T-79/06, kas bija 5 gadi un 9 mēneši, nav attaisnojams ne ar vienu šo lietu konkrēto apstākli.
- 62 Pirmkārt, ir svarīgi norādīt, ka lietas T-72/06 un T-79/06 attiecās uz strīdiem saistībā ar konkurences noteikuma pārkāpuma esamību un ka saskaņā ar judikatūru tiesiskās noteiktības pamatprasība, kas jāsaņem saimnieciskās darbības subjektiem, kā arī mērķis nodrošināt, ka iekšējā tirgū konkurence netiek izkropļota, ir būtiskas intereses ne tikai pašai prasītājai un tās konkurentiem, bet arī trešajām personām tādēļ, ka tiek skarts liels cilvēku skaits un finansiālas intereses (spriedums, 2009. gada 16. jūlijs, *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland*/Komisija, C-385/07 P, EU:C:2009:456, 186. punkts).
- 63 Otrkārt, jākonstatē, ka katrā no lietām T-72/06 un T-79/06 vidēji 3 gadi un 10 mēneši jeb 46 mēneši pagāja no tiesvedības rakstveida daļas pabeigšanas, kas ir brīdī, kad 2007. gada 20. februārī tika iesniegta atbilde uz repliku, līdz mutvārdu daļas sākumam 2010. gada decembrī.
- 64 Šajā periodā ir veikta pušu argumentu apkopošana, lietu sagatavošana, strīdu faktu un tiesību analīze un sagatavošanās tiesvedības mutvārdu daļai. Tādējādi šī perioda ilgums it īpaši ir atkarīgs no strīda sarežģītības, kā arī lietas dalībnieku rīcības un no procesuālo jautājumu rašanās.
- 65 Attiecībā uz tiesvedības sarežģītību vispirms ir jāatgādina, ka lietas T-72/06 un T-79/06 attiecās uz prasībām, kas celtas pret Komisijas lēmumu par LESD 101. panta piemērošanas procedūru.
- 66 Kā izriet no lietu T-72/06 un T-79/06 attiecīgajiem materiāliem, prasības, kas attiecas uz Komisijas veikto konkurences tiesību piemērošanu, ir salīdzinoši sarežģītākas nekā prasības cita veida lietās, it īpaši ņemot vērā apstrīdētā lēmuma garumu, lietas materiālu apjomīgumu un nepieciešamību veikt detalizētu novērtējumu par daudziem un sarežģītiem faktiem, kas bieži vien ir izkaisīti laikā un telpā.
- 67 Tādējādi 15 mēneši no tiesvedības rakstveida daļas beigām līdz tiesvedības mutvārdu daļas sākumam principā ir pienācīgs laiks tādu lietu izskatīšanai, kuras attiecas uz konkurences tiesību piemērošanu, kādas ir lietas T-72/06 un T-79/06.

- 68 Vēl ir jāņem vērā apstākļi, ka pret Lēmumu C(2005) 4634 tika celtas vairākas prasības.
- 69 Faktiski pret vienu un to pašu Komisijas pieņemto lēmumu par Savienības konkurences tiesību piemērošanu celtās prasības principā būtu jāizskata paralēli arī tad, kad šīs prasības netiek apvienotas. Šādu paralēlu izskatīšanu tostarp attaisno minēto prasību sarežģītība, kā arī nepieciešamība nodrošināt to saskaņotu analīzi un atbildes, kas tajās jāsniedz.
- 70 Tādējādi lietu paralēla izskatīšana var attaisnot to, ka par vienu papildu mēnesi katrā saistītajā lietā pagarinās tā perioda termiņš, kurš pāriet no tiesvedības rakstveida daļas beigām līdz tiesvedības mutvārdu daļas sākumam.
- 71 Šajā lietā pret Lēmumu C(2005) 4634 ir bijušas iesniegtas piecpadsmit prasības. Tomēr, pirmkārt, vienā lietā prasītāja atsauca savu prasību pret šo lēmumu (rikojums, 2006. gada 6. jūlijs, *Cofira-Sac*/Komisija, T-43/06, nav publicēts, EU:T:2006:192). Otrkārt, 2010. gada 13. septembrī par divām prasībām pret Lēmumu C(2005) 4634 tika pasludināti spriedumi *Trioplast Wittenheim*/Komisija (T-26/06, nav publicēts, EU:T:2010:387) un *Trioplast Industrier*/Komisija (T-40/06, EU:T:2010:388).
- 72 Šādos apstākļos divpadsmit citu lietu izskatīšana saistībā ar prasībām, kas celtas pret Lēmumu C(2005) 4634, attaisno tiesvedības lietās T-72/06 un T-79/06 pagarināšanos par 11 mēnešiem.
- 73 Tādējādi 26 mēneši (15 mēneši plus 11 mēneši) no tiesvedības rakstveida daļas beigām līdz tiesvedības mutvārdu daļas sākumam principā bija atbilstošs laiks, lai izskatītu katru no lietām T-72/06 un T-79/06.
- 74 Visbeidzot, lietu T-72/06 un T-79/06 faktiskā, juridiskā un procesuālā sarežģītība šajā gadījumā neattaisno to ilgāku izskatīšanu. Šajā sakarā it īpaši jānorāda, ka laikā no tiesvedības lietās T-72/06 un T-79/06 rakstveida daļas beigām līdz tiesvedības mutvārdu daļas sākumam tiesvedība netika ne pārtraukta, ne kavēta, Vispārējai tiesai veicot jebkādu tās organizatorisko pasākumu.
- 75 Saistībā ar lietas dalībnieku rīcību un procesuālo jautājumu rašanos lietās T-72/06 un T-79/06 tas, ka prasītājas 2010. gada oktobrī ir pieprasījušas atsākt tiesvedības rakstveida daļu, nevar attaisnot 3 gadu un 8 mēnešu termiņu, kas jau bija pagājis kopš atbildes uz repliku iesniegšanas. Turklāt apstākļi, ka prasītājām 2010. gada decembrī ir paziņots, ka tiesas sēde tiks organizēta 2011. gada februārī, liecina, ka šim starpgadījumam varētu būt bijusi vien nenozīmīga ietekme uz laikposmu starp tiesvedības rakstveida daļas beigām un tiesvedības mutvārdu daļas sākumu šajās lietās.
- 76 Tādējādi, ņemot vērā lietu T-72/06 un T-79/06 apstākļus, 46 mēneši, kas pagāja starp tiesvedības rakstveida daļas beigām un tiesvedības mutvārdu daļas sākumu, liecina par 20 mēnešu nepamatotas bezdarbības periodu katrā no šīm lietām.
- 77 Treškārt, lietu T-72/06 un T-79/06 attiecīgo materiālu izvērtēšana neatklāj nevienu apstākli, kas ļautu secināt, ka ir pastāvējis nepamatotas bezdarbības periods, pirmkārt, no prasības pieteikumu iesniegšanas līdz atbilžu uz replikām iesniegšanu un, otrkārt, laikā starp tiesvedības mutvārdu daļas sākumu un 2011. gada 16. novembra spriedumu *Groupe Gascogne*/Komisija (T-72/06, nav publicēts, EU:T:2011:671) un *Sachsa Verpackung*/Komisija (T-79/06, nav publicēts, EU:T:2011:674) pasludināšanu.
- 78 No tā izriet, ka, īstenojot tiesvedību lietās T-72/06 un T-79/06, kas noslēdzās ar 2011. gada 16. novembra spriedumu *Groupe Gascogne*/Komisija (T-72/06, nav publicēts, EU:T:2011:671) un *Sachsa Verpackung*/Komisija (T-79/06, nav publicēts, EU:T:2011:674) pasludināšanu, ir pārkāpta Pamattiesību hartas 47. panta otrā daļa, jo šī tiesvedība par 20 mēnešiem pārsniedz sprieduma taisīšanas saprātīgu termiņu, kas ir uzskatāms par pietiekami nopietnu to Savienības tiesību pārkāpumu, ar kurām ir noteiktas tiesības privātpersonām.

2. Par apgalvoto kaitējumu un iespējamo cēloņsakarību

- 79 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru zaudējumiem, par kuriem ir prasīta atlīdzība prasības par Savienības ārpuslīgumisko atbildību ietvaros, ir jābūt īstiem un konkrētiem, kas jāpierāda prasītājam (skat. spriedumu, 2006. gada 9. novembris, *Agraz u.c./Komisija*, C-243/05 P, EU:C:2006:708, 27. punkts un tajā minētā judikatūra). Pēdējam minētajam ir jāsniedz pierādījumi gan par kaitējuma, uz kuru tas ir atsaucies, pastāvēšanu, gan tā apjomu (skat. spriedumu, 1997. gada 16. septembris, *Blackspur DIY u.c./Padome un Komisija*, C-362/95 P, EU:C:1997:401, 31. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 80 Joprojām saskaņā ar pastāvīgo judikatūru LESD 340. panta otrajā daļā paredzētais nosacījums saistībā ar cēloņsakarību ir par to, vai pastāv pietiekami tieša cēloņsakarība starp iestāžu rīcību un zaudējumiem (spriedumi, 2010. gada 18. marts, *Trubowest Handel un Makarov/Padome un Komisija*, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 53. punkts, un 2005. gada 14. decembris, *Beamglow/Parlaments u.c.*, T-383/00, EU:T:2005:453, 193. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 1979. gada 4. oktobris, *Dumortier u.c./Padome*, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 un 45/79, EU:C:1979:223, 21. punkts). Prasītājam ir jāsniedz pierādījumi, ka starp pārņemto rīcību un norādītajiem zaudējumiem pastāv cēloņsakarība (skat. spriedumu, 1998. gada 30. septembris, *Coldiretti u.c./Padome un Komisija*, T-149/96, EU:T:1998:228, 101. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 81 Šajā lietā prasītājas apgalvo, ka esot pārkāpts sprieduma taisīšanas saprātīgs termiņš lietās T-72/06 un T-79/06, kas tām ir izraisījis mantisko un nemantisko kaitējumu.

a) Par apgalvoto mantisko kaitējumu un iespējamo cēloņsakarību

- 82 Prasītājas apgalvo, ka pārkāpuma dēļ, kas izpaužas kā sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa neievērošana, tām ir radies divu veidu mantiskais kaitējums. Pirmkārt, tām ir radušies zaudējumi, no vienas puses, tādēļ, ka ilgāk par saprātīgu termiņu ir nācies apmaksāt izdevumus, kas saistīti ar bankas garantiju, kuru tās izveidoja, lai nebūtu uzreiz jāveic saskaņā ar Lēmumu C(2005) 4634 noteiktā naudas soda summas maksājums (turpmāk tekstā – “izdevumi par bankas garantiju”) un, no otras puses, sakarā ar to, ka ilgāk par saprātīgu termiņu ir nācies maksāt procentus, kas piemēroti saskaņā ar Lēmumu C(2005) 4634 noteiktā naudas soda nominālajai summai (turpmāk tekstā – “procenti par naudas soda summu”). Otrkārt, “nenoteiktības” dēļ tām ir bijusi liegta iespēja agrāk atrast investoru un tādējādi arī iespēja gūt peļņu vai izvairīties no zaudējumiem.
- 83 Vispirms ir jāvērtē apgalvotais kaitējums un iespējamā cēloņsakarība saistībā ar, iespējams, zaudētu iespēju agrāk atrast investoru un pēc tam – apgalvotais kaitējums un iespējamā cēloņsakarība saistībā ar iespējamajiem zaudējumiem, kas radušies, maksājot procentus par naudas soda summu un saistībā ar bankas garantijas izdevumu apmaksu.

Par iespējamo zaudēto iespēju agrāk atrast investoru

- 84 Prasītājas apgalvo, ka grupai no 2011. gada bija finanšu grūtības. Pēc vērtēšanas pie saviem kreditoriem, kas izrādījās nepietiekami, grupa uzsāka jaunu investoru meklēšanu. Taču, ja Lēmums C(2005) 4634 būtu kļuvis galīgs agrāk, neskaidrība, kas bija saistīta ar naudas soda galīgo summu un, precīzāk, risku, ka tā varētu pieaugt, nepastāvētu un investoru varētu atrast ātrāk. Šajā ziņā apstāklis, ka galvenais nolīgums starp *Groupe Gascogne* un investoru konsorciju, kuru vadīja sabiedrība *Biolandes Technologies*, tika noslēgts dažas dienas pēc 2013. gada 26. novembra spriedumu G (*ascogne Sack Deutschland/Komisija* C-40/12 P, EU:C:2013:768) un *Groupe Gascogne/Komisija* (C-58/12 P, EU:C:2013:770) pasludināšanas, apliecina, ka neskaidrība saistībā ar naudas soda summu negatīvi ietekmēja grupas darījumu īstenošanu. Visbeidzot, faktu hronoloģija nešaubīgi pierāda noteicošu saikni starp, iespējams, nesaprātīgo sprieduma taisīšanas termiņu un grūtībām, kādas grupai *Gascogne* radās, meklējot investorus, kuru piesaiste bija ļoti nozīmīga finanšu grūtību atrisināšanai.

- 85 Eiropas Savienības Tiesa apstrīd šos apgalvojumus.
- 86 Šajā lietā ir svarīgi novērtēt, vai prasītājas ir pietiekami ticami pierādījušas, ka *Gascogne* ir bijusi iespēja investoru atrast “ātrāk”. Citiem vārdiem, ir jāpārbauda, vai prasītājas ir pierādījušas, ka *Gascogne* ir bijusi reāla un nopietna iespēja investoru atrast agrāk.
- 87 Šajā ziņā, pirmkārt, no lietas materiāliem izriet, ka tad, kad *Gascogne* uzsāka investoru meklēšanu, tā saņēma ne vairāk kā piecus piedāvājumus. Prasības pieteikuma pielikumā prasītājas ir pievienojušas 2012. gada 8. novembra elektroniskā pasta vēstuli, kuru ir sūtījis potenciāls investors no Apvienotās Karalistes. Turklāt prasības pieteikumā minētajā neatkarīgā eksperta 2014. gada 16. maija atzinumā, kas sagatavots *Gascogne SA* rezervētā kapitāla palielināšanas projekta ietvaros, ir skaidrots, ka pēc *Gascogne* aicinājuma iesniegt priekšlikumus, kas publicēts 2013. gada janvārī un februārī, interesi ir izrādījuši četri investīciju fondi. Taču tikai divos no pieciem *Gascogne* saņemtajiem ziņojumiem par izrādīto interesi saskaņā ar Lēmumu C(2005) 4634 noteiktais naudas sods ir minēts kā apstākļi, kas jāņem vērā pirms iespējamās lēmuma veikt ieguldījumu pieņemšanas.
- 88 Otrkārt, saistībā ar diviem potenciālajiem investoriem, kas ir minējuši saskaņā ar Lēmumu C(2005) 4634 noteikto naudas sodu, no lietas materiāliem neizriet, ka neskaidrība saistībā iespējamu naudas soda summas palielināšanos būtu minēta starp iespējamā ieguldījuma nosacījumiem.
- 89 Patiesībā, pirmkārt, no iespējamā Apvienotās Karalistes investora 2012. gada 8. novembra elektroniskā pasta vēstules izriet, ka naudas soda pastāvēšana varētu būt šķērslis iespējamiem ieguldījumiem. Precīzāk, šis potenciālais investors ir pieprasījis Francijas Republikai uzņemties apmaksāt šo naudas sodu vai arī apspriesties ar Komisiju, lai pēdējā minētā izbeigtu lietu. Tādējādi tikai situācija, kad parāds saistībā ar šo naudas sodu vairs nepastāvētu, nevis skaidrība par to, ka naudas sods nepieaug, bija nosacījums iespējamai ieguldījumu veikšanai.
- 90 Otrkārt, attiecībā uz otro ziņojumu par interesi, kurā ir bijusi minēta naudas soda, kas uzlikts saskaņā ar Lēmumu C(2005) 4634, pastāvēšana, neatkarīgā eksperta 2014. gada 16. maija atzinumā, kas sagatavots *Gascogne SA* rezervētā kapitāla palielināšanas projekta ietvaros, ir skaidrots, ka šajā ziņojumā par interesi ir bijis paredzēts noteikums par iespējamiem ieguldījumiem pēc tam, kad tiktu nomaksāts it īpaši parāds, kas saistīts ar Komisijas uzlikto naudas sodu. Tādējādi, un atkal, tieši tas, ka pastāv naudas sods, nevis skaidrība par to, ka naudas sods nepieaug, ir bijis nosacījums iespējamai ieguldījumu veikšanai.
- 91 Treškārt, dokumenti, kurus prasītājas ir pievienojušas prasības pieteikumam vai tajā minējušas, liecina, ka ar naudas sodu saistītā parāda nomaksa ir viens no vairākiem citiem nosacījumiem ieguldījumu veikšanai. No 2012. gada 8. novembra elektroniskā pasta vēstules izriet, ka, lai potenciālais investors no Apvienotās Karalistes piekristu [veikt ieguldījumus], bija jāizpilda virkne nosacījumu, tostarp jāveic darbības nozares cesija, jānoraksta aizdevumi, kā arī jāpārstrukturē sociālais plāns. Tāpat katrā no ziņojumiem par interesi, kas minēti neatkarīgā eksperta 2014. gada 16. maija atzinumā, kurš sagatavots *Gascogne SA* rezervētā kapitāla palielināšanas projekta ietvaros, bija iekļauti kumulatīvi nosacījumi ieguldījumiem (darbības nozares cesija, kredītu norakstīšana, parādu grafika maiņa vai pilnīga norakstīšana). Prasītājas necentās pierādīt, ka tās ir bijušas spējīgas izpildīt visus nosacījumus, kas formulēti šajos ziņojumos par interesi. Tāpat arī jānorāda, ka iespēja pārņēmeju atrast agrāk bija atkarīga no *Gascogne* vēlmes pieņemt daudzos nosacījumus, kas bija noteikti iespējamam ieguldījumam, kā arī uzņēmuma projektam, kurš bija saistīts ar šo ieguldījumu.
- 92 Ceturtkārt, ir jāuzsver, ka prasības pieteikumā bija iekļauti vairāki nepamatoti apgalvojumi. Konkrēti, prasītājas ir vien norādījušas, ka vienkāršs konstatējums, saskaņā ar kuru *Gascogne* jaunie investori savu piekrišanu ir devuši tikai dažas nedēļas pēc 2013. gada 26. novembra spriedumu *Gascogne Sack Deutschland*/Komisija (C-40/12 P, EU:C:2013:768) un *Groupe Gascogne*/Komisija (C-58/12 P, EU:C:2013:770) pasludināšanas, “ir pietiekams”, lai pierādītu, ka tad, ja Vispārējā tiesa spriedumus būtu pasludinājusi parastā termiņā, prasītāju situācija būtu ievērojami atvieglota un grupas

pārņemšana būtu notikusi daudz agrāk. Tādējādi, nav konstatēts, ka ieguldījums, kurš faktiski tika veikts, bija saistīts ar to, ka noskaidrojās prasītāju situācija saistībā ar iespējamu naudas soda summas palielinājumu.

93 No tā izriet, ka prasītājas nav pierādījušas, ka *Gascogne* būtu bijusi nopietna iespēja investoru atrast “agrāk”. Tās arī nav pierādījušas, ka *Gascogne* būtu zaudējusi nopietnu iespēju investoru atrast agrāk un ka šī iespējas zaudēšana būtu uzskatāma par kaitējumu, kas *Gascogne* ir bijis reāls un droši zināms.

94 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasība atlīdzināt varbūtējo iespējas atrast investoru agrāk zaudējumu ir jānoraida.

Par iespējamiem zaudējumiem, kas radušies tādēļ, ka ir maksāti procenti par naudas soda summu, un tādēļ, ka ir apmaksāti izdevumi par bankas garantiju

95 Pirmkārt, prasītājas norāda, ka brīdī, kad tās ir iesniegušas savas prasības lietās T-72/06 un T-79/06, tās bija nolēmušas uzreiz nemaksāt naudas sodu, kas tām bija uzlikts ar Lēmumu C(2005) 4634. Prasītājas skaidro, ka apmaiņā pret to tām bija, pirmkārt, jāpiekrīt, sākot ar 2006. gada 15. martu, maksāt procentus 3,56 % apmērā no šī naudas soda summas un, otrkārt, jāizveido bankas garantija.

96 Otrkārt, tās apgalvo, ka, ja nebūtu pārsniegts sprieduma taisīšanas saprātīgs termiņš, 2013. gada 26. novembra spriedumi *Gascogne Sack Deutschland*/Komisija (C-40/12 P, EU:C:2013:768) un *Groupe Gascogne*/Komisija (C-58/12 P, EU:C:2013:770) tiktu pasludināti ap 2011. gada 30. maiju. No tā prasītājas secinājušas, ka procenti par naudas soda summu un izdevumi par bankas garantiju, ko tās ir samaksājušas laikā no 2011. gada 30. maija, datuma, kurā Lēmumam C(2005) 4634 būtu vajadzējis kļūt galīgam, līdz 2013. gada 12. decembrim, datumam, kurā naudas sods tika faktiski samaksāts, ir uzskatāmi par nepamatotiem un būtu jāatlīdzina.

97 Treškārt, ģenerālvokātes E. Šarpstones [*E. Sharpston*] secinājumu lietā *Groupe Gascogne*/Komisija (C-58/12 P, EU:C:2013:360) 135. punktā ir pierādīts, ka pastāv tieša saikne starp sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpumu un papildu izmaksām, kas saistītas ar procentu par naudas soda summu maksājumiem un izdevumu par bankas garantiju maksājumiem.

98 Eiropas Savienības Tiesa apstrīd šos apgalvojumus.

99 Pirmkārt, tā norāda, ka procenti, kuri prasītājām bija jāmaksā laika posmā no 2011. gada 30. maija līdz 2013. gada 12. decembrim, neesot uzskatāmi par kaitējumu.

100 Otrkārt, tā uzskata, ka nepastāv pietiekami tieša cēloņsakarība starp, no vienas puses, mantisko kaitējumu, kas saistīts ar izdevumiem par bankas garantiju un procentiem par naudas soda summu, un, no otras puses, sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpumu. Galvenokārt šis mantiskais kaitējums ir izrietējis no pašu prasītāju izvēles. Turklāt cēloņsakarības pastāvēšanu nevarot pierādīt, pamatojoties tikai uz vienīgo konstatējumu, ka, ja sprieduma taisīšanas saprātīgs termiņš nebūtu pārkāpts, prasītājai nebūtu pienākuma maksāt bankas garantiju un procentus par naudas soda summu par šim termiņa pārkāpumam atbilstošo laika posmu. Visbeidzot, apstāklis, ka prasītājām Lēmuma C(2005) 4634 pieņemšanas brīdī nav bijuši pietiekami līdzekļi, lai apmaksātu naudas sodu, cēloņsakarību starp iespējamo mantisko kaitējumu un apgalvoto sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpumu padara nepietiekami tiešu. Turklāt prasītājas nebija iesniegušas pieteikumu par pagaidu noregulējumu ar mērķi atlikt Lēmuma C(2005) 4634 izpildi.

– Ievada apsvērumi

- 101 Ir jāuzsver, ka Lēmuma C(2005) 4634 2. pantā ir paredzēts, ka ar šo lēmumu piemērotie naudas sodi ir jāapmaksā trīs mēnešu termiņā no lēmuma paziņošanas. Piemērojot Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulas (EK, Euratom) Nr. 2342/2002, ar ko paredz īstenošanas kārtību Padomes Regulai (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV 2002, L 357, 1. lpp.), 86. pantu, šī lēmuma 2. pantā ir precizēts, ka pēc šī trīs mēnešu termiņa beigām ir automātiski jāmaksā procenti atbilstoši likmei, kādu Eiropas Centrālā banka (ECB) piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām, tā mēneša pirmajā dienā, kurā minētais lēmums ir pieņemts, palielinot par 3,5 procentpunktiem jeb 5,56 % likmes apmērā.
- 102 Atbilstoši LESD 299. panta pirmajai daļai Lēmums C(2005) 4634 ir izpildakts, jo tā 2. pantā ir ietverts prasītāju finanšu pienākums. Turklāt prasības par šī lēmuma atcelšanu iesniegšana saskaņā ar LESD 263. pantu nav atspēkojusi šī lēmuma izpildakta raksturu, jo atbilstoši LESD 278. pantam prasībām Eiropas Savienības Tiesā nav apturošas iedarbības.
- 103 2005. gada 15. decembrī Komisija prasītājam paziņoja Lēmumu C(2005) 4634. Saistībā ar to tā sniedza informāciju, ka, ja prasītājas cels prasību Vispārējā tiesā vai Tiesā, netiks veikti nekādi atgūšanas pasākumi, kamēr lieta tiek izskatīta, ja vien līdz maksājuma termiņa beigām būs izpildīti divi nosacījumi. Saskaņā ar Regulas Nr. 2342/2002 86. panta 5. punktu šie divi nosacījumi ir šādi: pirmkārt, Komisijas prasījumam ir jārada procenti no samaksas termiņa beigām 3,56 % likmes apmērā, otrkārt, pirms samaksas termiņa pēdējās dienas Komisijai ir jāiesniedz pieņemama bankas garantija, kas sedz gan parādu, gan procentus vai parāda palielinājumu.
- 104 Prasības pieteikumā, kuru tās iesniedza šajā lietā, prasītājas skaidro, ka ir nolēmušas uzreiz neveikt tām uzliktā naudas soda summas apmaksu un nodrošināt bankas garantiju, ņemot vērā iespēju, ko tām piedāvāja Komisija, un veicot procentu maksājumus 3,56 % apmērā.
- 105 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jāpārbauda apgalvoto materiālo zaudējumu esamība un iespējamā cēloņsakarība starp šiem zaudējumiem un sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpumu lietās T-72/06 un T-79/06.

– Par procentu par naudas soda summu samaksu

- 106 Pirmkārt, ir svarīgi konstatēt, ka, tā kā iepriekš šī sprieduma 102. punktā minētā LESD 299. panta pirmā daļa un LESD 278. pants tika piemēroti kopā, ar Lēmumu C(2005) 4634 uzliktais naudas sods bija jāmaksā Komisijai, neskatoties uz prasības celšanu par šī lēmuma atcelšanu. Tādējādi procenti par naudas soda summu, kuru likme bija 3,56 %, ir jākvalificē kā nokavējuma procenti.
- 107 Otrkārt, ir jānorāda, ka tiesvedības laikā lietās T-72/06 un T-79/06 prasītājas nesamaksāja ne dz naudas sodu, ne dz kavējuma procentus. Tādējādi tiesvedības laikā minētajās lietās prasītāju rīcībā bija summa, kas atbilda šī naudas soda apmēram, tam pieskaitot nokavējuma procentus.
- 108 Taču prasītājas nesniedz informāciju, kas ļautu pierādīt, ka tajā laikposmā, kurš atbilst pārsniegtajam sprieduma taisīšanas saprātīgajam termiņam lietās T-72/06 un T-79/06, vēlāk Komisijai samaksātā nokavējuma procentu summa bija lielāka par to, ko tā būtu varējusi iegūt, šo summu izmantojot, vienāda ar naudas sodu un tam pieskaitītajiem nokavējuma procentiem. Citiem vārdiem, prasītājas nav pierādījušas to, ka procenti par naudas soda summu, kuri tika rēķināti tai laikposmā, kas atbilst pārsniegtajam sprieduma taisīšanas saprātīgajam termiņam, bija lielāki nekā priekšrocības, kuras tā būtu varējusi gūt, nesamaksājot naudas sodu, tam pieskaitot maksājamos procentus datumā, kad izdarīts sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpums, un procentus, kuru samaksas termiņš iestājās šī pārkāpuma izdarīšanas laikā.

- 109 No tā izriet, ka prasītājas nav pierādījušas, ka periodā, kas atbilst sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārsniegumam lietās T-72/06 un T-79/06, tām būtu radies reāls un droši zināms zaudējums tādēļ, ka ir maksāti nokavējuma procenti par naudas soda, kas uzlikts saskaņā ar Lēmumu C(2005) 4634, summu.
- 110 Tādējādi prasība par iespējama tā kaitējuma atlīdzināšanu, ko veido zaudējumi, kuri radušies, ilgāk par saprātīgu termiņu veicot procentu maksājumus par naudas soda summu, ir jānoraida un nav nepieciešams vērtēt, pirmkārt, kura prasītāja ir faktiski maksājusi kavējuma procentus un, no otras puses, vai pastāv minētā cēloņsakarība.
- Par izdevumu saistībā ar bankas garantiju samaksu
- 111 Pirmkārt, runājot par kaitējumu, no lietas materiāliem izriet, ka *Groupe Gascogne*, kas kļuva par *Gascogne*, banka bija tā, kas nodrošināja visas naudas soda summas, kam pieskaitīti nokavējuma procenti, maksājuma garantiju. Turklāt lietas materiāli apliecina, ka *Gascogne* tiesvedības lietās T-72/06 un T-79/06 laikā izdevumus par bankas garantiju apmaksāja ceturkšņa komisijas maksu veidā.
- 112 No tā izriet, ka *Gascogne Sack Deutschland* nav pierādījusi, ka kaitējums, kas tai esot nodarīts un ko veidojot zaudējumi, kuri radušies tādēļ, ka ilgāk par saprātīgu termiņu ir veikta izdevumu par bankas garantiju apmaksā, būtu reāls un droši zināms.
- 113 Tādēļ prasība atlīdzināt iespējamo kaitējumu, ko veidojot zaudējumi, kuri *Gascogne Sack Deutschland* esot radušies, jo ilgāk par saprātīgu termiņu ir bijis jāapmaksā izdevumi par bankas garantiju, ir jānoraida.
- 114 Savukārt, ņemot vērā lietas materiālus, ir jākonstatē, ka *Gascogne* ir pierādījusi, ka tā ir cietusi reālu un droši zināmu kaitējumu, ko veido zaudējumi, kuri radušies, jo ir veikta izdevumu par bankas garantiju apmaksā periodā, kas atbilst sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārsniegumam lietās T-72/06 un T-79/06.
- 115 Otrkārt, attiecībā uz cēloņsakarību ir jānorāda, no vienas puses, ka, ja tiesvedība lietās T-72/06 un T-79/06 nepārsniegtu sprieduma taisīšanas saprātīgu termiņu, *Gascogne* nebūtu jāapmaksā izdevumi par bankas garantiju periodā, kas atbilst šim pārsniegumam.
- 116 Tādējādi patiesībā pastāv cēloņsakarība starp sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārsniegumu lietās T-72/06 un T-79/06 un kaitējuma rašanos, kas nodarīts *Gascogne* un ko veido zaudējumi, kuri radušies, tai apmaksājot izdevumus par bankas garantiju periodā, kas atbilst šā sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārsniegumam.
- 117 No otras puses, protams, ir jāuzsver, ka pārmestajai rīcībai ir jābūt kaitējuma galvenajam iemeslam (rikojums, 2011. gada 31. marts, *Mauerhofer*/Komisija, C-433/10 P, nav publicēts, EU:C:2011:204, 127. punkts, un spriedums, 2006. gada 10. maijs, *Galileo International Technology* u.c./Komisija, T-279/03, EU:T:2006:121, 130. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 2010. gada 18. marts, *Trubowest Handel* un *Makarov*/Padome un Komisija, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 61. punkts). Citiem vārdiem, pat ja pastāv iespēja, ka iestādēm ir saistība ar kaitējumu, kuru ir lūgts atlīdzināt, minētā saistība varētu būt pārāk attāla, ņemot vērā atbildību, kas ir citām personām, attiecīgā gadījumā – prasītājam (spriedums, 2010. gada 18. marts, *Trubowest Handel* un *Makarov*/Padome un Komisija, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 59. punkts, un rikojums, 2011. gada 31. marts, *Mauerhofer*/Komisija, C-433/10 P, nav publicēts, EU:C:2011:204, 132. punkts).
- 118 Turklāt jau ir ticis nospriests, ka apgalvotais kaitējums, kuru veido bankas garantijas izmaksas, kas bija jāmaksā sabiedrībai, kurai naudas sods ir piemērots ar Vispārējās tiesas vēlāk atceltu Komisijas lēmumu, neizriet tieši no šī lēmuma prettiesiskuma, jo šis kaitējums izriet no šīs sabiedrības personīgās izvēles iesniegt bankas garantiju, lai nevajadzētu pildīt pienākumu saistībā ar naudas soda

samaksu strīdīgajā lēmumā noteiktajā termiņā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2005. gada 21. aprīlis, *Holcim (Deutschland)*/Komisija, T-28/03, EU:T:2005:139, 123. punkts, un rīkojumu, 2007. gada 12. decembris, *Atlantic Container Line u.c.*/Komisija, T-113/04, nav publicēts, EU:T:2007:377, 38. punkts).

- 119 Taču šajā gadījumā ir jānorāda, ka, pirmkārt, brīdī, kad prasītājas iesniedza savas prasības lietās T-72/06 un T-79/06, proti, 2006. gada 23. februārī, un brīdī, kad *Gascogne* izveidoja bankas garantiju, proti, 2006. gada martā, nebija paredzams, ka tiks pārkāpts sprieduma taisīšanas saprātīgs termiņš. Turklāt *Gascogne* varēja pamatoti gaidīt, ka minētās prasības tiks izskatītas saprātīgā termiņā.
- 120 Otrkārt, sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārsniegšana lietās T-72/06 un T-79/06 notika pēc tam, kad *Gascogne* sākotnēji nolēma veidot bankas garantiju.
- 121 Tādējādi fakti šajā lietā būtiski atšķiras no tiem, kādi tika konstatēti 2005. gada 21. aprīļa spriedumā *Holcim (Deutschland)*/Komisija (T-28/03, EU:T:2005:139) un 2007. gada 12. decembra rīkojumā *Atlantic Container Line u.c.*/Komisija (T-113/04, nav publicēts, EU:T:2007:377), kas minēti iepriekš 118. punktā. Saikne starp sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārsniegumu lietās T-72/06 un T-79/06 un izdevumu par bankas garantiju apmaksu periodā, kas atbilst šim pārsniegumam, pretēji tam, ko apgalvo Eiropas Savienības Tiesa, nevarēja tikt pārtraukta, *Gascogne* sākotnēji izvēloties uzreiz nemaksāt ar Lēmumu C(2005) 4634 uzlikto naudas sodu un izveidot bankas garantiju.
- 122 No tā izriet, ka pastāv pietiekami tieša cēloņsakarība starp sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpumu lietās T-72/06 un T-79/06 un kaitējumu, kas radies *Gascogne* sakarā ar izdevumu par bankas garantiju maksājumu periodā, kurš atbilst minētā termiņa pārsniegumam.
- 123 Treškārt, prasītājas apgalvo, ka tām ir nodarīts kaitējums laikposmā no 2011. gada 30. maija – dienas, kurā Lēmumam C(2005) 4634 vajadzēja kļūt galīgam, – līdz 2013. gada 12. decembrim, kad naudas sods tika galīgi samaksāts.
- 124 Šajā ziņā vispirms ir jānorāda, ka savā prasībā prasītājas ir atsaukušās uz sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpumu lietās T-72/06 un T-79/06. Tādējādi tās nenorāda uz sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārsniegumu tiesvedības kopējā ilguma dēļ, no vienas puses, lietā T-72/06 ar lietu, kurā pasludināts 2013. gada 26. novembra spriedums *Groupe Gascogne*/Komisija (C-58/12 P, EU:C:2013:770), un, no otras puses, lietā T-79/06 ar lietu, kurā pasludināts 2013. gada 26. novembra spriedums *Gascogne Sack Deutschland*/Komisija (C-40/12 P, EU:C:2013:768).
- 125 Tādējādi šajā lietā ir vienīgi konstatēts, ka tiesvedībās lietās T-72/06 un T-79/06 ir pārkāpts sprieduma taisīšanas saprātīgs termiņš (skat. iepriekš 78. punktu).
- 126 Sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpums lietās T-72/06 un T-79/06 ir izbeigts 2011. gada 16. novembrī, pasludinot spriedumus *Groupe Gascogne*/Komisija (T-72/06, nav publicēts, EU:T:2011:671) un *Sachsa Verpackung*/Komisija (T-79/06, nav publicēts, EU:T:2011:674).
- 127 Tādējādi no 2011. gada 16. novembra prasītājas ir varējušas novērtēt, no vienas puses, sprieduma taisīšanas lietās T-72/06 un T-79/06 saprātīga termiņa pārkāpuma pastāvēšanu un, no otras puses, kaitējumu, kāds radās *Gascogne* un ko veidoja zaudējumi, kuri radās saistībā ar izdevumu par bankas garantiju maksājumu periodā, kas atbilst minētā termiņa pārsniegumam.
- 128 Turklāt apelācijas sūdzībās, kuras tās 2012. gada 27. janvārī iesniedza par 2011. gada 16. novembra spriedumiem *Groupe Gascogne*/Komisija (T-72/06, nav publicēts, EU:T:2011:671) un *Sachsa Verpackung*/Komisija (T-79/06, nav publicēts, EU:T:2011:674), prasītājas apgalvoja, ka pārmērīgi ilgās tiesvedības lietās T-72/06 un T-79/06 dēļ tām ir radušās smagas finansiālas grūtības, un tādēļ lūdza samazināt naudas sodu, kas tām kopīgi un solidāri jāmaksā.

- 129 Visbeidzot, Lēmums C(2005) 4634, ar kuru prasītājām bija uzlikts naudas sods, kļuva galīgs tikai 2013. gada 26. novembrī, un Komisijas piedāvātā iespēja izveidot bankas garantiju šajā datumā beidzās, jo prasītājas izvēlējās iesniegt apelācijas sūdzību par 2011. gada 16. novembra spriedumiem *Groupe Gascogne*/Komisija (T-72/06, nav publicēts, EU:T:2011:671) un *Sachsa Verpackung*/Komisija (T-79/06, nav publicēts, EU:T:2011:674).
- 130 No tā izriet, ka izdevumu par bankas garantiju maksājumam pēc 2011. gada 16. novembra spriedumu *Groupe Gascogne*/Komisija (T-72/06, nav publicēts, EU:T:2011:671) un *Sachsa Verpackung*/Komisija (T-79/06, nav publicēts, EU:T:2011:674) pasludināšanas, kas izbeidza sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpumu lietās T-72/06 un T-79/06, nav pietiekami tieša cēloņsakarība ar šo pārkāpumu, ciktāl šādu izdevumu maksājums izriet no prasītāju personīgas un autonomas izvēles, kas notikusi pēc minētā pārkāpuma izdarīšanas, nemaksāt naudas sodu, nelūgt atlikt Lēmuma C(2005) 4634 izpildi un iesniegt apelācijas sūdzību par iepriekš minētajiem spriedumiem.
- 131 No visa iepriekš minētā izriet, ka pastāv pietiekami tieša cēloņsakarība starp, no vienas puses, sprieduma taisīšanas lietās T-72/06 un T-79/06 saprātīga termiņa pārkāpumu un, no otras puses, kaitējumu, kas *Gascogne* ir nodarīts pirms 2011. gada 16. novembra spriedumu *Groupe Gascogne* /Komisija (T-72/06, nav publicēts, EU:T:2011:671) un *Sachsa Verpackung*/Komisija (T-79/06, nav publicēts, EU:T:2011:674) pasludināšanas un ko veido izdevumu par bankas garantiju apmaksu periodā, kurš atbilst saprātīga termiņa pārsniegumam.
- Par nodarītā mantiskā kaitējuma novērtējumu
- 132 Pirmkārt, ir svarīgi atgādināt, ka tiesvedības lietās T-72/06 un T-79/06 ilgums par 20 mēnešiem pārsniedza sprieduma taisīšanas saprātīgu termiņu katrā no lietām (skat. iepriekš 78. punktu).
- 133 Otrkārt, prasītājas apgalvo, ka tām ir nodarīts kaitējums laikposmā no 2011. gada 30. maija – dienas, kurā Lēmumam C(2005) 4634 vajadzēja kļūt galīgam, – līdz 2013. gada 12. decembrim, kad naudas sods tika galīgi samaksāts.
- 134 Šajā ziņā, no vienas puses, prasītājas prasības pieteikumā ir precizējušas, ka visas izmaksas, kas saistītas ar bankas garantiju un ko tās ir apmaksājušas “pēc 2011. gada 30. maija”, esot uzskatāmas par ciestajiem zaudējumiem. Pamatojot savu prasību par kaitējuma atlīdzināšanu, tās ir iesniegušas bankas izdotus operāciju dokumentus kopš 2011. gada otrā ceturkšņa.
- 135 Tādējādi, lasot to saskaņā ar prasības pieteikuma pamatiem, lūgums par kaitējuma atlīdzību, kuru prasītājas ir formulējušas savā otrajā prasījumā daļā, par summu EUR 184 571, atbilst izdevumu par bankas garantiju maksājumam, kas radies kopš 2011. gada 30. maija.
- 136 No normām, kas regulē tiesvedību Savienības tiesās, it īpaši no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. panta un [Vispārējās tiesas] 1991. gada 2. maija Reglamenta 44. panta 1. punkta izriet, ka strīda [apmēru] principā nosaka un ierobežo lietas dalībnieki un ka Savienības tiesa nevar lemt *ultra petita* (spriedumi, 2013. gada 10. decembris, Komisija/Īrija u.c., C-272/12 P, EU:C:2013:812, 27. punkts, un 2014. gada 3. jūlijs, *Electrabel*/Komisija, C-84/13 P, nav publicēts, EU:C:2014:2040, 49. punkts).
- 137 Tādējādi Vispārējā tiesa nevar noraidīt prasītājas pieteikumu un pēc savas ierosmes nolemt atlīdzināt pirms 2011. gada 30. maija ciesto kaitējumu, kas nodarīts hronoloģiski atšķirīgā laikposmā no tā, par kuru tās apgalvo kaitējuma rašanos.
- 138 No otras puses, izdevumiem par bankas garantiju, ko *Gascogne* samaksāja pēc 2011. gada 16. novembra, nav pietiekami tieša cēloņsakarība ar sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpumu lietās T-72/06 un T-79/06 (skat. iepriekš 130. punktu).

- 139 Līdz ar to šajā lietā zaudējumi, kurus var atlīdzināt, atbilst izdevumiem par bankas garantiju, ko *Gascogne* samaksāja laikā no 2011. gada 30. maija līdz 2011. gada 16. novembrim.
- 140 Treškārt, no prasītāju sniegtajiem dokumentiem izriet, ka izdevumus par bankas garantiju *Gascogne* maksāja ik ceturksni un ka ceturkšņa komisija pilnībā bija jāapmaksā, ja bankas garantija turpinājās jauna ceturkšņa laikā. Šie dokumenti arī liecina, ka 2011. gada otrajā, trešajā un ceturtajā ceturksnī *Gascogne* apmaksātie izdevumi par bankas garantiju kopumā bija attiecīgi EUR 19 945,21, EUR 20 120,38 un EUR 20 295,55.
- 141 Proti, izdevumi par bankas garantiju, kas radās *Gascogne*, 2011. gada jūnijā bija EUR 6648,40, 2011. gada trešajā ceturksnī – EUR 20 120,38 un 2011. gada ceturtajā ceturksnī – EUR 20 295,55.
- 142 No tā izriet, ka izdevumi par bankas garantiju, kurus *Gascogne* samaksāja laikposmā no 2011. gada 30. maija līdz 2011. gada 16. novembrim, kopumā bija EUR 47 064,33.
- 143 Ņemot vērā iepriekš minēto, *Gascogne* ir jāpiespriež zaudējumu atlīdzība EUR 47 064,33 apmērā par ciesto mantisko kaitējumu, kas tai radies sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpuma dēļ lietās T-72/06 un T-79/06 un ko veido papildu samaksātie izdevumi par bankas garantiju.

b) Par apgalvoto nemantisko kaitējumu un iespējamo cēloņsakarību

- 144 Prasītājas norāda, ka sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpums ir bijis pamatā vairākiem nemantiskiem kaitējumiem, proti, ir aizskarta uzņēmuma reputācija, ir pastāvējusi neskaidrība plānošanā saistībā ar pieņemamiem lēmumiem, grūtības saistībā ar paša uzņēmuma pārvaldību un, visbeidzot, trauksme un neērtības, kas radās sabiedrības vadības struktūrām un darbiniekiem. Turklāt esot pastāvējusi tieša cēloņsakarība starp sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpumu un apgalvoto nemantisko kaitējumu. Prasītājas sev nodarītā nemantiskā kaitējuma summu novērtē ne mazāk kā EUR 500 000 apmērā.
- 145 Eiropas Savienības Tiesa iebilst, pirmkārt, ka prasītājas nav precizējušas tām nodarītā nemantiskā kaitējuma veidojošos elementus un nav pierādījušas, ka tām nodarīts reāls un droši zināms kaitējums. Otrkārt un pakārtoti, prasītājas nav pierādījušas, ka pastāv cēloņsakarība starp sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpumu un to apgalvoto nemantisko kaitējumu. Treškārt un vēl pakārtotāk, nemantiskais kaitējums ir jāvērtē ne vairāk kā EUR 5000 apmērā.
- 146 Pirmkārt, ir jānovērtē nemantiskais kaitējums, kas, iespējams, ir nodarīts prasītāju vadības struktūrām un darbiniekiem, un, otrkārt, nemantiskais kaitējums, kas, iespējams, ir nodarīts pašām prasītājām.

Par nemantisko kaitējumu, kas, iespējams, ir nodarīts prasītāju vadības struktūrām un darbiniekiem

- 147 Ir svarīgi norādīt, ka prasījumi prasības pieteikumā attiecas vienīgi uz pašu prasītāju interesēm, nevis uz viņu vadītāju vai darbinieku personīgajām interesēm. Turklāt prasītājas nenorāda uz tiesību vai skaidru pilnvaru pāreju, kas ļautu iesniegt prasību par to vadītāju un darbinieku ciestā kaitējuma atlīdzību.
- 148 Tādējādi prasība atlīdzināt nemantisko kaitējumu, kas it kā esot nodarīts prasītāju vadītājiem un darbiniekiem, ir jānoraida kā nepieņemama, jo no lietas materiāliem neizriet, ka šie vadītāji vai darbinieki būtu pilnvarājuši prasītājas viņu vārdā iesniegt prasību par zaudējumu atlīdzību (šajā ziņā skat. spriedumus, 2010. gada 12. maijs, *CPEM/Komisija*, C-350/09 P, nav publicēts, EU:C:2010:267, 61. punkts, un 2009. gada 30. jūnijs, *CPEM/Komisija*, T-444/07, EU:T:2009:227, 39. un 40. punkts).
- 149 Katrā ziņā nav konstatēts, ka prasītāju vadītājiem vai darbiniekiem būtu nodarīts kāds kaitējums. Faktiski, no vienas puses, prasītājas izvirza vien apgalvojumus un nesniedz nekādus konkrētus pierādījumus par trauksmi un neērtībām, kas to vadītājiem un darbiniekiem būtu radušās tādēļ, ka

lietās T-72/06 un T-79/06 ir pārkāpts sprieduma taisīšanas saprātīgs termiņš. No otras puses, prasītājas nav pierādījušas, ka to vadītājiem un darbiniekiem būtu nodarīts personīgs kaitējums, kas būtu tiešs un atšķirīgs no tā, kuru tās pašas ir cietušas.

- 150 Tādējādi prasība par tā nemantiskā kaitējuma atlīdzību, kas it kā esot nodarīts prasītāju vadības struktūrām un darbiniekiem, ir jānoraida kā nepieņemama un katrā ziņā kā nepamatota.

Par nemantisko kaitējumu, kas it kā esot nodarīts prasītājām

- 151 No judikatūras izriet, ka, ciktāl prasītājs nenorāda nekādu informāciju, kas liecinātu par morālā jeb nemantiskā kaitējuma pastāvēšanu un ļautu noteikt tā apmēru, tam vismaz ir jāpierāda, ka inkriminētā rīcība ir bijusi tik smaga, ka būtu varējusi radīt šādus zaudējumus (šajā ziņā skat. spriedumus, 2009. gada 16. jūlijs, *SELEX Sistemi Integrati/Komisija*, C-481/07 P, nav publicēts, EU:C:2009:461, 38. punkts; 1999. gada 28. janvāris, *BAI/Komisija*, T-230/95, EU:T:1999:11, 39. punkts, un 2014. gada 16. oktobris, *Evropaiki Dynamiki/Komisija*, T-297/12, nav publicēts, EU:T:2014:888, 31., 46. un 63. punkts).
- 152 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāuzsver, ka prasības pieteikumā ir pieminēts vien prasītāju reputācijas aizskārums, nesniedzot citus precizējumus.
- 153 Šādos apstākļos prasītājas nav pierādījušas, ka sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpums lietās T-72/06 un T-79/06 ir bijis tāds, kā dēļ būtu noticis viņu reputācijas aizskārums.
- 154 Katrā ziņā šajā lietā ar konstatējumu iepriekš 78. punktā, ka ir noticis sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpums, ņemot vērā šā pārkāpuma mērķi un smagumu, ir pietiekami, lai labotu reputācijas aizskārumu, uz kuru ir norādījušas prasītājas.
- 155 Otrkārt, apstākļi, ka prasītājas esot atradušās neskaidrā situācijā, it īpaši saistībā ar viņu prasības pret Lēmumu C(2005) 4634 labvēlīgo iznākumu, ir raksturīgs jebkurai tiesvedībai tiesā. Turklāt prasītājas noteikti apzinājās, ka lietas T-72/06 un T-79/06 ir samērā sarežģītas un ka šī sarežģītība, no vienas puses, ir saistīta ar paralēlo prasību skaitu, kas pret Lēmumu C(2005) 4634 secīgi ir iesniegtas Vispārējā tiesā dažādās tiesvedības valodās, un, no otras puses, ar nepieciešamību šai tiesai veikt apjomīgu lietas materiālu padziļinātu izpēti un it īpaši ar nepieciešamību konstatēt faktus un veikt lietas materiālu izvērtēšanu.
- 156 Taču tiesvedības lietās T-72/06 un T-79/06 ilgums, kas bija 5 gadi un 9 mēneši, pārsniedza paredzamo ilgumu, ar kuru prasītājas būtu varējušas rēķināties, it īpaši brīdī, kad iesniedza savu prasību. Turklāt tiesvedībā lietās T-72/06 un T-79/06 parādās periods, kas ilga 3 gadus un 10 mēnešus, starp tiesvedības rakstveida daļas beigām un tiesvedības mutvārdu daļas sākumu. Šie termiņi nekādi nav pamatojami ar procesa organizatorisko pasākumu veikšanu, pierādījumu savākšanas pasākumiem vai procesa jautājumiem.
- 157 Šādos apstākļos tas, ka lietās T-72/06 un T-79/06 nav ievērots sprieduma taisīšanas saprātīgs termiņš, varēja prasītājām radīt neskaidru situāciju, kas pārsniedza neskaidrību, kādu parasti rada tiesvedība tiesā. Šī ieilgusi neskaidrība noteikti ietekmēja pieņemamo lēmumu plānošanu un šo sabiedrību pārvaldību, tādējādi radot nemantisko kaitējumu.
- 158 Treškārt, šādos apstākļos nemantiskais kaitējums, kas prasītājām radīts tādēļ, ka tās ilgstoši atradās neskaidrā situācijā, netiek pilnībā labots, konstatējot vien, ka ir pārkāpts sprieduma taisīšanas saprātīgs termiņš.
- 159 Šajā ziņā prasītājas apgalvo, ka, ņemot vērā apstākļus, tām nodarītais nemantiskais kaitējums ir novērtējams “ne mazāk” kā EUR 500 000 apmērā.

- 160 Taču, pirmkārt, prasītājas nav sniegušas pietiekamus pierādījumus, kas pamatotu summu “ne mazāk” kā EUR 500 000 apmērā, kura tiek pieprasīta tām nodarītā nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanai. Jānorāda arī, ka prasītāju pieprasītā summa ir paredzēta, lai atlīdzinātu vairākus nemantiskos kaitējumus un it īpaši reputācijas aizskārumu, kas nav pierādīts un kas katrā ziņā ir pietiekami labots ar konstatējumu par sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpumu (skat. iepriekš 152.–154. punktu).
- 161 Otrkārt, Tiesa ir nospriedusi, ka, ņemot vērā nepieciešamību nodrošināt Savienības konkurences tiesību ievērošanu, Savienības tiesa nevar ļaut prasītājam, balstoties tikai uz lietas neizskatīšanu saprātīgā termiņā, apšaubīt naudas soda pamatotību vai apmēru, ja visi prasītāja pamati par veiktajiem konstatējumiem par šī naudas soda apmēru un darbībām, kas ar to tiek sodītas, ir noraidīti (spriedumi, 2013. gada 26. novembris, *Groupe Gascogne*/Komisija, C-58/12 P, EU:C:2013:770, 78. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumus, 2009. gada 16. jūlijs, *Der Grüne Punkt – Duales System Deutschland*/Komisija, C-385/07 P, EU:C:2009:456, 194. lpp., un 2014. gada 8. maijs, *Bolloré*/Komisija, C-414/12 P, nav publicēts, EU:C:2014:301, 105. punkts).
- 162 No tā izriet, ka tas, ka pret Komisijas lēmumu, ar kuru uzņēmumam uzlikts naudas sods par Savienības konkurences tiesību normu pārkāpumu, vērstas prasības izskatīšanas ietvaros nav ievērots saprātīgs sprieduma taisīšanas termiņš, nevar izraisīt ar šo lēmumu uzlikta naudas soda pilnīgu vai daļēju atcelšanu (spriedumi, 2013. gada 26. novembris, *Groupe Gascogne*/Komisija, C-58/12 P, EU:C:2013:770, 78. punkts, un 2013. gada 26. novembris, *Kendrion*/Komisija, C-50/12 P, EU:C:2013:771, 88. punkts; šajā ziņā skat. arī spriedumu, 2014. gada 8. maijs, *Bolloré*/Komisija, C-414/12 P, nav publicēts, EU:C:2014:301, 107. punkts).
- 163 Ņemot vērā tā apmēru, atlīdzinājuma piešķiršana, kuru prasītājas prasa par tām nodarīto nemantisko kaitējumu, faktiski apšaubītu prasītājam ar Lēmumu C(2005) 4634 uzliktā naudas soda summu, lai gan nav konstatēts, ka sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa neievērošana lietās T-72/06 un T-79/06 būtu ietekmējusi šī naudas soda apmēru.
- 164 Tādējādi prasītāju pieprasīto summu nevar uzskatīt par būtisku kritēriju, lai novērtētu atlīdzības, uz kādu tām ir tiesības pretendēt, apmēru.
- 165 Tādējādi, ņemot vērā vērtējumus, kas sniegti iepriekš 155.–164. punktā, un it īpaši sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa neievērošanas apjomu, prasītāju rīcību, nepieciešamību nodrošināt Savienības konkurences tiesību ievērošanu un šīs prasības tiesā efektivitāti, *ex aequo et bono* ir jānolemj, ka atlīdzība EUR 5000 apmērā, kas piešķirta katrai no prasītājam, ir uzskatāma par atbilstošu kompensāciju par kaitējumu, kurš tām nodarīts tādēļ, ka tās laikā, kad noritēja tiesvedība lietās T-72/06 un T-79/06, ir ilgstoši atradušās neskaidrā situācijā.

c) Par procentiem

- 166 Prasītājas lūdz Vispārējo tiesu kompensācijas summai, ko tām varētu piešķirt, pieskaitīt kompensācijas un nokavējuma procentus atbilstoši likmei, kādu ECB piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām, palielinot par diviem procentpunktiem, skaitot no dienas, kurā iesniegts prasības pieteikums.
- 167 Šajā ziņā ir svarīgi nošķirt kompensācijas procentus un nokavējuma procentus (spriedums, 2000. gada 27. janvāris, *Mulder u.c./Padome* un Komisija, C-104/89 un C-37/90, EU:C:2000:38, 55. punkts).
- 168 Pirmkārt, attiecībā uz kompensācijas procentiem ir jāatgādina, ka nelabvēlīgās sekas, kas radušās saistībā ar laika posmu no brīža, kad radās apstākļi, kurš radīja kaitējumu, līdz dienai, kad tika samaksāta atlīdzība, nevar ignorēt, jo ir jāņem vērā naudas vērtības kritums (šajā ziņā skat. spriedumus, 1994. gada 3. februāris, *Grifoni*/Komisija, C-308/87, EU:C:1994:38, 40. punkts, un

2005. gada 13. jūlijs, *Camar/Padome un Komisija*, T-260/97, EU:T:2005:283, 138. punkts). Kompensācijas procentu mērķis ir kompensēt laiku, kas pagājis līdz zaudējumu apmēra novērtējumam tiesā, neatkarīgi no jebkāda kavējuma, kurā ir vainojams parādnieks (spriedums, 2015. gada 12. februāris, *Komisija/IPK International*, C-336/13 P, EU:C:2015:83, 37. punkts).

- 169 Perioda, kas rada tiesības uz naudas vērtības pārvērtēšanu, termiņam principā jāsakrīt ar datumu, kad pasludināts spriedums, kurā ir paredzēts pienākums atlīdzināt prasītājam nodarīto kaitējumu (šajā ziņā skat. spriedumus, 1992. gada 19. maijs, *Mulder u.c./Padome un Komisija*, C-104/89 un C-37/90, EU:C:1992:217, 35. punkts; 2005. gada 13. jūlijs, *Camar/Padome un Komisija*, T-260/97, EU:T:2005:283, 142. un 143. punkts, un 2008. gada 26. novembris, *Agraz u.c./Komisija*, T-285/03, nav publicēts, EU:T:2008:526, 54. un 55. punkts).
- 170 Šajā lietā, no vienas puses, atlīdzība, kura piešķirta katrai no prasītājiem, lai atlīdzinātu nemantisko kaitējumu, kas tām attiecīgi ir nodarīts, sedz laikposmu pirms datuma, kurā ir pasludināts šis spriedums, tāpēc par laikposmu pirms šīs dienas kompensācijas procenti nav jāpieskaita.
- 171 No otras puses, saistībā ar kompensāciju, kas jāmaksā *Gascogne* kā atlīdzinājums par tai nodarīto mantisko kaitējumu, no iepriekš 168. punktā minētās judikatūras izriet, ka prasītājiem ir tiesības pieprasīt, lai šai kompensācijai tiktu pieskaitīti kompensācijas procenti, sākot ar 2011. gada 30. maiju.
- 172 Taču otrajā prasījumu daļā prasītājas ir pieprasījušas, kā arī viņas to ir apliecinājušas tiesas sēdē, atlīdzības, uz kuru tās var pretendēt, summai pieskaitīt kompensācijas procentus, “sākot ar dienu, kad ir iesniegts prasības pieteikums” šajā lietā.
- 173 Tādējādi kompensācijas procenti, kas jāpieskaita atlīdzībai, kura pienākas *Gascogne* par tai nodarīto mantisko kaitējumu, atbilstoši prasības pieteikumā formulētajam lūgumam ir jāskaita, sākot ar 2014. gada 4. augustu.
- 174 Turklāt prasītājas, kas atsaucas uz radītajiem zaudējumiem, nesniedz nekādus pierādījumus, kas liecinātu, ka izdevumi par bankas garantiju, kurus *Gascogne* samaksāja laikā no 2011. gada 30. maija līdz 2011. gada 16. novembrim, būtu varējuši radīt procentus atbilstoši likmei, kādu ECB piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām, palielinot par diviem procentpunktiem (šajā ziņā skat. spriedumus, 2000. gada 27. janvāris, *Mulder u.c./Padome un Komisija*, C-104/89 un C-37/90, EU:C:2000:38, 219. punkts, un 2008. gada 26. novembris, *Agraz u.c./Komisija*, T-285/03, nav publicēts, EU:T:2008:526, 49. punkts).
- 175 Tādējādi *Gascogne* nevar pretendēt uz tādu kompensācijas procentu pieskaitīšanu, kas aprēķināti atbilstoši likmei, kādu ECB piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām, palielinot par diviem procentpunktiem.
- 176 Savukārt naudas vērtības kritumu laika gaitā atspoguļo gada inflācijas rādītājs, ko par attiecīgo periodu dalībvalstī, kurā ir reģistrēta *Gascogne*, ir konstatējis *Eurostat* (Eiropas Savienības Statistikas birojs) (šajā ziņā skat. spriedumus, 2000. gada 27. janvāris, *Mulder u.c./Padome un Komisija*, C-104/89 un C-37/90, EU:C:2000:38, 220. un 221. punkts; 2005. gada 13. jūlijs, *Camar/Padome un Komisija*, T-260/97, EU:T:2005:283, 139. punkts, un 2008. gada 26. novembris, *Agraz u.c./Komisija*, T-285/03, nav publicēts, EU:T:2008:526, 50. punkts).
- 177 Tādējādi kompensācijas procentu likme, kura būtu jāpieskaita atlīdzībai, kas pienākas *Gascogne* par tai nodarīto mantisko kaitējumu, atbilst gada inflācijas rādītājam, kādu *Eurostat* ir konstatējis dalībvalstī, kurā šī sabiedrība ir reģistrēta, par periodu no 2014. gada 4. augusta līdz dienai, kad pasludināts šis spriedums, prasītāju prasības robežās.

- 178 Otrkārt, attiecībā uz nokavējuma procentiem no judikatūras izriet, ka pienākums maksāt šādus procentus principā izriet no sprieduma, kurā ir konstatēts pienākums atlīdzināt kaitējumu (šajā ziņā skat. spriedumu, 1990. gada 26. jūnijs, *Sofrimport/Komisija*, C-152/88, EU:C:1990:259, 32. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 179 Nosakot nokavējuma procentu likmi, atbilstoši ir jāņem vērā Komisijas 2012. gada 29. oktobra Deleģētās regulas (ES) Nr. 1268/2012 par Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, piemērošanas noteikumiem (OV 2012, L 362, 1. lpp.) 83. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 111. panta 4. panta a) apakšpunkts. Piemērojot šos noteikumus, procentu likme par noteiktajā termiņā neatmaksāto parādu ir likme, kādu ECB piemēro savām galvenajām refinansēšanas operācijām un kāda ir publicēta *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C* sērijā, kas ir bijusi spēkā galīgā datuma kalendārā mēneša pirmajā dienā, palielinot par trīs ar pusi procentpunktiem.
- 180 Šajā lietā iepriekš 143. un 165. punktā minētajām kompensācijām, ieskaitot kompensācijas procentus, kas pieskaitāmi *Gasconne* nodarītā mantiskā kaitējuma atlīdzināšanas kompensācijai, ir jāpieskaita nokavējuma procenti, skaitot no šā sprieduma pasludināšanas līdz pilnīgas samaksas veikšanai.
- 181 Turklāt šī palielinājuma likme ir jānosaka prasītāju prasības robežās (šajā ziņā skat. spriedumus, 1992. gada 19. maijs, *Mulder u.c./Padome un Komisija*, C-104/89 un C-37/90, EU:C:1992:217, 35. punkts, un 2007. gada 8. maijs, *Citymo/Komisija*, T-271/04, EU:T:2007:128, 184. punkts).
- 182 Tādējādi nokavējuma procentu likme būs tāda, kādu ECB ir noteikusi savām galvenajām refinansēšanas operācijām, palielinot par diviem procentpunktiem, kā to ir prasījušas prasītājas.

d) Secinājumi par kompensāciju apmēru un procentiem

- 183 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, šī prasība ir jāapmierina daļēji, ciktāl tajā tiek lūgts atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājam ir nodarīts sakarā ar sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpumu lietās T-72/06 un T-79/06, un nav nepieciešams norīkot veikt ekspertīzi, kuru pakārtoti ir pieprasījušas prasītājas.
- 184 Kompensācija, kas *Gasconne* pienākas par kaitējumu, kas tai nodarīts, jo ir apmaksāti papildu izdevumi par bankas garantiju, kopumā veido EUR 47 064,33, kam pieskaitīti kompensācijas procenti, no 2014. gada 4. augusta līdz šā sprieduma pasludināšanai, gada inflācijas līmeni, kādu *Eurostat* ir konstatējis dalībvalstī, kurā šī sabiedrība ir reģistrēta.
- 185 Kompensācija, kas katrai no prasītājam pienākas, lai atlīdzinātu nemantisko kaitējumu, ir EUR 5000.
- 186 Iepriekš 184. un 185. punktā minēto kompensāciju summa, ieskaitot kompensācijas procentus, kas pieskaitāmi *Gasconne* nodarītā mantiskā kaitējuma atlīdzināšanas kompensācijai, ir jāpalielina par nokavējuma procentiem ar nosacījumiem, kādi ir minēti iepriekš 180. un 182. punktā.
- 187 Pārējā daļā prasību noraidīt.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 188 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Ar 2015. gada 2. februāra rīkojumu *Gasconne Sack Deutschland* un *Gasconne/Eiropas Savienība* (T-577/14, nav publicēts, EU:T:2015:80) Eiropas Savienības Tiesas iebilde par nepieņemamību ir noraidīta un lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana ir atlika. Līdz ar to Savienībai, kuru pārstāv Eiropas Savienības Tiesa, ir jāpiespriež segt savus un atlīdzināt prasītāju

tiesāšanās izdevumus saistībā ar iebildi par nepieņemamību, par kuru ir izdots 2015. gada 2. februāra rīkojums *Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne/Eiropas Savienība* (T-577/14, nav publicēts, EU:T:2015:80).

- 189 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 3. punktam, ja lietas dalībniekiem nolēmums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats. Tomēr Vispārējā tiesa, ja to pamato lietas apstākļi, var nolemt, ka lietas dalībnieks papildus saviem tiesāšanās izdevumiem atlīdzina daļu no pretējās puses tiesāšanās izdevumiem.
- 190 Šajā lietā prasītāju prasības tika daļēji apmierinātas daļā par viņu prasījumiem pēc būtības. Taču prasības liela daļa tika noraidīta saistībā ar viņu prasību par zaudējumu atlīdzību. Šādos apstākļos un ņemot vērā visus lietas apstākļus, ir jānospiež, ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.
- 191 Saskaņā ar Reglamenta 138. panta 1. punktu dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Līdz ar to ir jānospiež, ka Komisija savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (trešā palāta paplašinātā sastāvā):

nospiež:

- 1) Eiropas Savienība, kuru pārstāv Eiropas Savienības Tiesa, samaksā *Gascogne* zaudējumu atlīdzību EUR 47 064,33 apmērā par ciesto mantisko kaitējumu, kas šai sabiedrībai radies sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpuma dēļ lietās, kurās taisīti 2011. gada 16. novembra spriedumi *Groupe Gascogne/Komisija* (T-72/06, nav publicēts, EU:T:2011:671) un *Sachsa Verpackung/Komisija* (T-79/06, nav publicēts, EU:T:2011:674). Šī zaudējumu atlīdzība jāpārvērtē, pieskaitot kompensācijas procentus, skaitot no 2014. gada 4. augusta līdz šā sprieduma pasludināšanai, gada inflācijas līmeni, kādu *Eurostat* (Eiropas Savienības Statistikas birojs) attiecīgajā periodā ir konstatējis dalībvalstī, kurā šī sabiedrība ir reģistrēta;
- 2) Savienība, kuru pārstāv Eiropas Savienības Tiesa, samaksā *Gascogne Sack Deutschland GmbH* zaudējumu atlīdzību EUR 5000 apmērā un *Gascogne* zaudējumu atlīdzību EUR 5000 apmērā par ciesto nemantisko kaitējumu, kas šīm sabiedrībām attiecīgi nodarīs sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpuma dēļ lietās T-72/06 un T-79/06;
- 3) katrai 1) un 2) punktā minētajai izmaksājamajai atlīdzībai pieskaita nokavējuma procentus, skaitot no šā sprieduma pasludināšanas dienas līdz pilnīgai samaksai, atbilstoši likmei, kādu ECB noteikusi savām galvenajām refinansēšanas operācijām, palielinot par diviem procentpunktiem;
- 4) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 5) Savienība, kuru pārstāv Eiropas Savienības Tiesa, sedz savus un atlīdzina *Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne* tiesāšanās izdevumus saistībā ar iebildi par nepieņemamību, attiecībā uz kuru ir izdots 2015. gada 2. februāra rīkojums *Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne/Eiropas Savienība* (T-577/14, nav publicēts, EU:T:2015:80);
- 6) *Gascogne Sack Deutschland* un *Gascogne*, no vienas puses, un Savienība, kuru pārstāv Eiropas Savienības Tiesa, no otras puses, sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar prasībām, par kurām ir pasludināts šis spriedums;

7) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Papasavvas

Labucka

Bieliūnas

Kreuschitz

Forrester

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2017. gada 10. janvārī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture	2
Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi	2
Juridiskais pamatojums	4
A – Par pieņemamību	4
1. Par iebildi par nepieņemamību, kas celta galvenokārt un ir saistīta ar prasības pieteikuma skaidrības un precizitātes trūkumu	5
a) Par cietušās personas, kam, iespējams, ir nodarīts mantiskais un nemantiskais kaitējums, identitāti	5
b) Par iespējamā nemantiskā kaitējuma cēloni, būtību un apjomu	6
2. Par iebildi par nepieņemamību, kas celta pakārtoti un ir saistīta ar iespējamā nemantiskā kaitējuma atlīdzināšanas prasījuma noilgumu	6
B – Par lietas būtību	8
1. Par iespējamu sprieduma taisīšanas saprātīga termiņa pārkāpumu lietās T-72/06 un T-79/06 ..	8
2. Par apgalvoto kaitējumu un iespējamo cēloņsakarību	11
a) Par apgalvoto mantisko kaitējumu un iespējamo cēloņsakarību	11
Par iespējamo zaudēto iespēju agrāk atrast investoru	11
Par iespējamām zaudējumiem, kas radušies tādēļ, ka ir maksāti procenti par naudas soda summu, un tādēļ, ka ir apmaksāti izdevumi par bankas garantiju	13
– Ievada apsvērumi	14
– Par procentu par naudas soda summu samaksu	14
– Par izdevumu saistībā ar bankas garantiju samaksu	15
Par nodarītā mantiskā kaitējuma novērtējumu	17
b) Par apgalvoto nemantisko kaitējumu un iespējamo cēloņsakarību	18
Par nemantisko kaitējumu, kas, iespējams, ir nodarīts prasītāju vadības struktūrām un darbiniekiem	18
Par nemantisko kaitējumu, kas it kā esot nodarīts prasītājām	19
c) Par procentiem	20
d) Secinājumi par kompensāciju apmēru un procentiem	22
Par tiesāšanās izdevumiem	22

